

విప్లవ కమ్యూనిస్టుల పక్ష పత్రిక

www.janashaktionline.com

లోపలి పేజీల్లో...

- ◆ విదేశీపెట్టుబడి ముందు మోకాలిదండ వేసిన పాలకులు
- ◆ న్యాయం కోసం కాశ్మీరీ ప్రజల పోరాటం
- ◆ భారతదేశంలో, ప్రపంచదేశాలలో కార్మికుల ఆందోళనలు
- ◆ ప్రైవేటు బ్యాంకులకు ప్రభుత్వ అనుమతి

సంపుటి : 46

సంచిక : 8

విజయవాడ

20-8-2013

పేజీలు : 8

వెల : రు 5.00

ప్రాంతీయ విద్యేషాలు రగిల్చే పాలకవర్గ ముఠాల కుట్రలకు బలికాకండి!

సమస్యల పరిష్కారానికి సంఘటిత పోరాటాలు సాగిద్దాం... రండి!

సిపిఐ(ఎం-ఎల్) రాష్ట్రకమిటీ పిలుపు

సమైక్య ఆంధ్రప్రదేశ్ లో గానీ,

విడివిడిగా తెలంగాణ,

రాయలసీమ,

కోస్తాంధ్రలలోగానీ...

- ◆ చుట్టలనంటుతున్న ధరలు దిగివచ్చి నిత్యావసర సరుకులు అందుబాటులోకి వస్తాయా?
- ◆ చదువు కొనుక్కోలేని దుస్థితి తప్పుతుందా?
- ◆ వైద్యం అందరికీ అందుబాటులోకి వస్తుందా?
- ◆ ప్రాంతీయ అసమానతలకూ, వెనుకబాటుతనానికి కారణాలైన సాగునీటి కొరత తీరుతుందా? పరిశ్రమల స్థాపన సాగుతుందా?
- ◆ 94శాతంగా వున్న అనియతరంగ శ్రామికులకు పనిభద్రత, జీవన వేతనం సమకూరుతాయా?
- ◆ ప్రజావసరాలను తీర్చేందుకు ఖనిజవనరులు వినియోగిస్తూ ఉపాధికల్పన పెరుగుతుందా?
- ◆ యువతను పెనుభూతంలా వెన్నాడుతున్న నిరుద్యోగ సమస్య తీరుతుందా?

నేడు రాష్ట్రంలో ప్రజలడుగుతున్న ప్రశ్నలివి. ప్రజలెదుర్కొంటున్న సమస్యలివి.

పాలకవర్గ పార్టీలు అసలీ సమస్యలే లేనట్లు వ్యవహరిస్తున్నాయి. కాంట్రాక్టు లెక్కరల్లు సమ్మెచేస్తున్నారు. మునిసిపల్ కార్మికులు, జూనియర్ డాక్టర్లు సమ్మెచేస్తున్నారు. 108 సర్వీసు ఉద్యోగులు, ఆర్టీసీ కార్మికులు, అంగన్వాడీ కార్యకర్తలు, వెలుగు కాంట్రాక్టు ఉద్యోగులు, గ్రామ సేవకులు సమ్మెచేస్తున్నారు. వీరందరూ కోరుతున్నది చట్టబద్ధమైన, ప్రభుత్వం అంగీకరించిన కనీసవేతనం, ఉద్యోగ భద్రతా యివ్వమని. అయినా వారిని పట్టించుకొని, వారి సమస్యలను వినే తీరిక కూడా నేతలకు లేదు.

పోనీ ఇంతకంటే ముఖ్య సమస్యలు తీర్చేపనిలో ఉన్నారా అంటే గోదావరి వరదలతో లక్షలాది ఎకరాలు నీటమునిగి పంట నష్టపోయినా ప్రజలనాడుకొనే చర్యలను పర్యవేక్షించేపని కూడా తలపెట్టలేదు.

పరీక్షలు రాసి ఇంజనీరింగు కాలేజీల్లో చేరదామని ఎదురుచూస్తున్నా అడ్మిషన్లు ప్రారంభించేందుకు మంత్రులకు తీరికలేదు.

ప్రారంభమైన వైద్యకళాశాలల్లో యాజమాన్యాలు సీట్లను కోట్ల రూపాయలకు అమ్ముకుంటున్నా ప్రభుత్వ, పార్టీ నాయకులకు పట్టలేదు.

జులై నెలలో సాగునీరు అందించాల్సివున్నా వరుణదేవుడు కరుణించగా ఆగస్టు నెలలో నీటిని విడుదల చేస్తున్నామని అధికారుల ప్రకటనే తప్ప నాయకులకు పట్టలేదు.

హైదరాబాదు, ఢిల్లీల మధ్య విమానాల్లో తిరగటానికి వారికి ఎక్కడలేని తీరిక వుంది. ఎందుకిలా జరుగుతోంది?

రాష్ట్రంలో విశాల ప్రాంతాలను నిత్యకరువు పీడితంగా వుంచినదెవరు? నీటి ప్రాజెక్టులకు శంఖస్థాపనలే తప్ప పూర్తిచెయ్యనిది ఎవరు?

వేలాది రైతాంగాన్ని ఆత్మహత్యల్లోకి పడద్రోసిందెవరు?

వేలాది చిన్న, మధ్యతరహా పరిశ్రమల మూసివేతకూ, వీధులలోకి కార్మికుల నెట్టివేతకూ కారకులెవరు?

ఇనుప ఖనిజ ఎగుమతులతో బొజ్జలు నింపుకున్నదెవరు?

ఆ ఖనిజంతో ఉక్కుమిల్లు పెట్టి వేలాదిమందికి ఉపాధి కల్పిద్దామన్న ఆలోచన చెయ్యనిదెవరు?

ప్రజలను ఆర్థికంగా, నైతికంగా దిగజార్చే మద్యం వ్యాపారాన్ని ఏడాదికేడాదికీ పెంచుకుంటూపోతూ, వేలకోట్ల రూపాయల ప్రజల ఆదాయాన్ని కొల్లగొడుతూ తమ ఖజానా నింపుకుంటున్నదెవరు?

అభివృద్ధి పేరిట ప్రజల నుండి బలవంతంగా భూములు గుంజుకున్నదెవరు?

రాష్ట్రం ఏర్పడినప్పుడు వెనుకబడ్డ ప్రాంతాల అభివృద్ధికి ప్రత్యేక పథకాలు, రక్షణలు కల్పిస్తామన్న ఒప్పందాలను అమలు చెయ్యనిదెవరు?

ఇవన్నీ వదలిపెట్టి తెలంగాణా కావాలని తీర్మానాలు చేసిందెవరు?

తెలంగాణా యిస్తారనగానే, సమైక్యమంటూ రోడ్లెక్కుతున్నదెవరు?

ప్రజలు పరిష్కారం కోరుతూ ఏ సమస్యను ముందుకు తెచ్చినా తెలంగాణా వస్తే అన్నీ పరిష్కారమౌతాయని ఒకవైపు, తెలంగాణా పోతే ఇవి జటిలమౌతాయని మరో వైపు రెచ్చగొడుతున్నదెవరు?

ఈ ప్రశ్నలకు సమాధానాలు ప్రజలకు స్పష్టంగానే తెలుస్తున్నాయి. 56ఏళ్ళుగా రాష్ట్రాన్ని పాలించిన పార్టీలేనన్నది వారికి తెలుసు. ఈ మౌలిక సమస్యలు పరిష్కారంకావాలని వారు కోరుకుంటున్నారు. అలా పరిష్కారం చెయ్యని పాలకులపైనా, ప్రభుత్వాలపైనా ఆగ్రహిస్తున్నారు.

అయితే బడాబార్లువా, బడా భూస్వామ్యవర్గాల, సామ్రాజ్యవాదులసేవలో తరించబూనుకున్న పాలకవర్గ పార్టీలు ఈ మౌలికసమస్యల పరిష్కారానికి పూనుకోకపోగా వాటిని నానాటికీ తీవ్రం చేస్తున్నాయి. ఇది ప్రజలలో అసంతృప్తికి దారితీస్తుందని వారికి బాగా తెలుసు. అందరికీ చదువు, అందరికీ వైద్యం అంటూ ఒకవైపు నినాదాలతో ప్రజలను బుజ్జగించ పూనుకున్నారు. మరోవైపున కొనుగోలు చేయగల సరుకులుగా

విద్యా వైద్యాలను మార్చారు. ఈ బుజ్జగింపులను అధిగమించి సమస్య పరిష్కరించమని ప్రజలు సంఘటితంగా అడిగితే పాశవికనిర్బంధానికి పూనుకున్నారు. తమ ఆధిపత్యాన్ని నిలబెట్టుకునేందుకూ, మౌలిక సమస్యల నుండి ప్రజల దృష్టి మళ్ళించేందుకూ ప్రజలను చీల్చివేసేందుకు వారు వెనుకాడటంలేదు. కులాలమధ్య, కులాల్లోనే ఉపకులాలమధ్య, మతాలమధ్య, భాషా, జాతులమధ్య, విద్యేషాలూ, కలహాలు రగల్చబూనుకున్నారు.

తమ ప్రాంతం, వ్యవసాయం అభివృద్ధి చెందాలనీ, పరిశ్రమలు ఏర్పడి ఉపాధి పెరగాలనీ రాష్ట్రంలో వివిధ ప్రాంతాల ప్రజలు కోరుకుంటున్నారు. ఈ న్యాయమైన ప్రజాస్వామిక ఆకాంక్షలను ఈదేర్చటానికి పూనుకోకుండా వాటిని ప్రజల మనోభావాల స్థాయికి కుదించి, పొరుగు ప్రాంతాల ప్రజలపైకి మళ్ళించడానికి పాలకులు పూనుకుంటున్నారు. ప్రాంతీయ ఉద్యమాలను పెంచి పోషిస్తున్నారు. వాటితో తమ స్వార్థ, సంకుచిత రాజకీయ ముఠా ప్రయోజనాలను నెరవేర్చుకుంటున్నారు. రాష్ట్రంలో ఇంతకు ముందువచ్చిన ముల్కీ - ఉద్యమం, ప్రత్యేక తెలంగాణా, జై ఆంధ్ర ఉద్యమాలన్నింటిలోకి యువజనులను కదిలించింది నిరుద్యోగ సమస్యే. కానీ నిరుద్యోగ సమస్యకు మూలకారణాన్ని మరుగుపరచి, పొరుగు ప్రాంతం వారే నిరుద్యోగ సమస్యకు కారణంగా చూపెట్టి యువజనులను ప్రకృదారి పట్టించారు. ఇప్పుడు జరుగుతున్నది కూడా అదే. అన్ని ప్రాంతాలలోనూ విద్యార్థులూ, యువజనులూ ఈ ఆందోళనల్లోకి రావటానికి కారణం నిరుద్యోగ పెనుభూతమే. ప్రభుత్వ ఉద్యోగాలలో ఖాళీలునింపే ప్రకటనలే తప్ప గత 15ఏళ్లలో ప్రభుత్వ ఉద్యోగుల సంఖ్య తగ్గించివేశారు. ప్రభుత్వరంగ సంస్థలను అమ్మివేశారు. మిగిలిన వాటిలో పెద్దదైన సింగరేణి, ఆర్టీసీల్లో కార్మికుల, ఉద్యోగుల సంఖ్యను తగ్గించివేస్తూ, అందునా తాత్కాలిక ప్రాతిపదికమీద నియామకాలు చేస్తున్నారు. ఉపాధి కల్పనకు ఇక మిగిలింది ప్రైవేటురంగం. ఇది కల్పించే ఉద్యోగాలలో అధికభాగం స్థానికేతరులకూ, ఇతర రాష్ట్రాల వారికీ కేటాయిస్తారు. ఆవిధంగా వారు తమ హక్కులకోసం ఐక్యమై పోరాడకుండా చూడాలన్న విభజించి పాలించే విధానాన్ని అనుసరిస్తున్నారు.

ఇటు “సమైక్య” వాదులకుగానీ, అటు ప్రత్యేక రాష్ట్రాల వాదులకుగానీ ఈ సమస్యకు పరిష్కారం చూపించే కార్యక్రమంలేదు. తమ ప్రాంతపు ఉద్యోగాలను మరెవరో దోచుకుపోతున్నారని రెచ్చగొట్టి, తమ ప్రాంతం రాష్ట్రంగా ఏర్పడితే ఆ ఉద్యోగాలన్నీ తమ ప్రాంతంవారికే వస్తాయని ఆశపెట్టడమే వారి సింగిల్ పాయింటు ఎజెండా. ఎంతో కొంత ఉపాధి వున్న హైద్రాబాదు నగరం పోతే, ఉద్యోగాలు రావని రెచ్చగొట్టడమే “సమైక్య”వాదుల ఎజెండా. ఓబుళాపురం గనుల అక్రమ తవ్వకాల గురించి అనుమతించిన వారితోసహా అందరూ వీరంగాలు వేశారుతప్ప, ఇనుప ఖనిజంతో ఉక్కుమిల్లు ఎందుకు పెట్టలేదన్న ప్రశ్నమాత్రం ఎవరినీటంటూ రాలేదు. నిన్నటిదాకా తెలంగాణాకు అభ్యంతరం లేదన్న వారంతా ఒక్కసారిగా సమైక్యనినాదం పుచ్చుకున్నారు. అదేమంటే ప్రజల మనోభావాలనటం వెనుక మారింది ప్రజల ఆకాంక్షలుకాదు, పాలకముఠాల స్వార్థ ప్రయోజనాలన్నది స్పష్టమే.

ఇది ఆంధ్రప్రదేశ్ కే పరిమితమైన సమస్యగా లేదు. తెలంగాణా రాష్ట్ర ఏర్పాటుకు అభ్యంతరంలేదని కేంద్రం నుండి ప్రకటన రాగానే దేశ నలుమూలల నుండి ప్రత్యేకరాష్ట్రాల డిమాండ్లు ముందుకు రావటమే దీనిని తెలుపుతున్నది. దశాబ్దాలుగా ఆయా ప్రాంతాలు నిరాదరణకూ, వివక్షకూ గురై అభివృద్ధి లేక వెనుకబాటుతనంలో వున్నాయన్నది వాస్తవం. ఈ ప్రాంతాల నుండే శ్రమజీవులు కడుపుచేతపట్టుకుని మహానగరాలకు ప్రవాహంలా వలసలు పోతున్నారన్నది వాస్తవం. ఈ వలస ప్రవాహాన్ని ఆపే విధానాలు అమలుజరపకుండా ప్రత్యేక రాష్ట్రాల ఏర్పాటు, అసలు సమస్య అంచును కూడా తాకవన్నది వాస్తవం.

ప్రత్యేక రాష్ట్రాల ఏర్పాటుకానీ, సమైక్య రాష్ట్రంగానీ ప్రజలెదుర్కొంటున్న ఏ ఒక్క మౌలికసమస్యనూ పరిష్కరించలేవు. మౌలిక పరిష్కారం నుండి ప్రజల దృష్టి మళ్ళించి, ఎవరి ఆధిపత్యంలో రాజకీయ అధికారం ఉండాలన్న తగవును పరిష్కరించుకొనేందుకు పాలకవర్గంలోని ముఠాలు ప్రాంతీయ విద్యేషాలను రెచ్చగొడుతున్నాయన్నది స్పష్టం.

ఇన్నాళ్ళూ సాగిన ప్రత్యేక తెలంగాణా, ఇప్పటి సమైక్యాంధ్ర ఆందోళనల ఫలితంగా పాలకవర్గ ముఠాల తగవులు తాత్కాలికంగా తీరతాయేతప్ప ప్రజలకు ఒరిగేదేమీ లేదు. పాలనా విధానాలు మారవు. ప్రత్యేక, సమైక్య నినాదాలతో దృష్టిమళ్ళించే విధానాలకు లోసుగాకుండా, మౌలిక సమస్యల పరిష్కారం కోసం వివిధ వర్గాల ప్రజానీకమంతా సంఘటిత పోరాటాలు సాగించేందుకు సాగిరండి.

నానాటికీ పెరిగిపోతున్నరైతాంగ ఆత్మహత్యలకు మూలమైన పాలకుల విధానాలపై సమరం సాగిద్దాం... కదలిరండి!

విద్యా ప్రైవేటీకరణకు, నిరుద్యోగ తీవ్రతకు కారణమైన ప్రభుత్వ విధానాలను పాతరేసేందుకు పిడికిళ్ళెత్తి పోరాడుదాం... రండి!

మన దేశాన్ని ప్రపంచ విపణిలో అంగాంగం తాకట్టుపెడుతూ, బహిరంగంగా విక్రయిస్తోన్న బడాచోరల భరతం పట్టేందుకు, త్యాగాలకు సిద్ధమై ప్రాణాలకు తెగించి కొట్లాడేందుకు కొదమసింగాలై దూకండి! ప్రజలందరికీ చెందాల్సిన దేశ సహజ, ఖనిజ, అటవీ సంపదలన్నీ నిరంతరాయంగా విదేశీ బహుళజాతి కంపెనీలు దోచుకుపోవటాన్ని నిలువరిద్దాం... చేయి చేయి కలిపి ఉద్యమించండి! ఆకలి, పేదరికం, అవిద్య, నిరుద్యోగం, దోపిడీ దౌర్జన్యాలు, అత్యాచారాలూ, కులఅణచివేతలకు అస్కారంలేని సుందర సమాజ స్థాపనకోసం సమరం సాగిద్దాం... నడుంబిగించండి!

సి.పి.ఐ.(ఎం-ఎల్)

ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రకమిటీ

07-08-2013

ట్యూనీసియా 'పాపులర్ ఫ్రంట్' నాయకుని హత్యకు ఖండేన్

ట్యూనీసియా 'పాపులర్ ఫ్రంట్' సెక్రటరీ జనరల్ సభ్యులు, 'పాపులర్ మూవ్మెంట్ పార్టీ' జనరల్ కో ఆర్డినేటర్, జాతీయ రాజ్యాంగసభ సభ్యులు మహమ్మద్ బ్రహ్మీ 25-7-13న హత్యగావించబడ్డారు. 'అన్ హద్ మూవ్మెంట్' నేతృత్వంలోని పాలక కూటమి ప్రోద్బలంతో విద్రోహులు అల్-ఘజాలా జిల్లా కేంద్రంలో పట్టపగలు ఈ దారుణానికి పాల్పడ్డారు. గత ఫిబ్రవరి 16న 'యునైటెడ్ డెమోక్రటిక్ ప్లేట్రయాట్స్' నాయకుడైన పాపులర్ ఫ్రంట్ నేత ఛోక్రిబిలెయిన్ కుడా ఇదే తరహాలో హత్యగావించారు.

'అన్ హద్ మూవ్మెంట్' అధ్యక్షులలోని పాలక కూటమి పాపులర్ ఫ్రంట్ నాయకులను, జాతీయ ప్రజాస్వామిక నాయకులను లక్ష్యంగా ఎంచుకుంది. దేశ, ప్రజల ప్రయోజనాలకు భిన్నమైన నీచ హత్యా రాజకీయాలతో దేశాన్ని కుప్పకూల్చేందుకు పూనుకుంది.

ట్యూనీసియాలోని 'పాపులర్ ఫ్రంట్' మరియు 'పర్కెస్ పార్టీలు' వేర్వేరు ప్రకటనల్లో మహమ్మద్ బ్రహ్మీ హత్యను తీవ్రంగా ఖండించాయి. పాలక కూటమే దీనికి బాధ్యత వహించాలని డిమాండ్ చేశాయి. మహమ్మద్ బ్రహ్మీకి జోహార్లర్హిస్తూ, ఆయన పార్టీ సభ్యులకు, కుటుంబానికి తమ తీవ్రసంతాపాన్ని వ్యక్తంచేశాయి.

దేశాన్ని హింస, రక్తపాతంవైపు నెడుతున్న పాలకకూటమి చేతుల నుండి దేశాన్ని కాపాడేందుకు రాజకీయ, సామాజిక, పౌరశక్తులన్నీ ప్రజలపక్షం వహించి ఏకం కావాలని పిలుపునిచ్చాయి. ప్రస్తుత పాలకకూటమి ప్రభుత్వాన్ని గద్దించేందుకు, పౌరులు సహాయ నిరాకరణను ప్రారంభించాలని; ఉగ్రవాదం, హింసకు తావులేని శాంతియుత వాతావరణంలో దేశంలో స్వేచ్ఛాయుత ఎన్నికలు నిర్వహించేందుకు వీలుగా జాతీయ ప్రజాస్వామిక శక్తులన్నీ జాతీయ విమోచనా ప్రభుత్వ ఏర్పాటుకు పూనుకోవాలని; మహమ్మద్ బ్రహ్మీ అంత్యక్రియల రోజున దేశవ్యాపితంగా సాధారణ సమ్మె నిర్వహించాలని యావద్దేశ ప్రజలకు పిలుపునిచ్చాయి.

ట్యూనీసియా పాపులర్ ఫ్రంట్ నాయకుడు మహమ్మద్ బ్రహ్మీ హత్యను 'జనశక్తి' తీవ్రంగా ఖండిస్తూ, ట్యూనీసియా ప్రజల పోరాటానికి సంఘీభావం తెలుపుతున్నది.

పుకిషిమా అణువిద్యుత్తు కేంద్ర విస్తీర్ణం భారతదేశం నేర్చుకోవలసిన గుణపాఠం

రెండు సంవత్సరాలక్రితం, జపాన్ దేశంలో సంభవించిన సునామీ, భూకంపం పెద్దఎత్తున విధ్వంసాన్ని సృష్టించటం మనందరికీ తెలుసు. ఇవి-ప్రకృతి సహజంగా సంభవించిన విపత్తులే అయితే, నీరు వెనక్కు తగ్గిన తర్వాత, శిధిలాలను తొలగించిన తర్వాత జీవితాల్ని కొత్తగా పునర్నిర్మాణం చేసుకోవచ్చు. కానీ దానితోపాటుగా అక్కడ సంభవించిన అణువిద్యుత్తు కేంద్ర విస్ఫోటనం రాబోయే దశాబ్దాల కాలంవరకూ ఆ ప్రాంతం మానవ నిసాన యోగ్యంకాకుండా చేసింది.

అణువిద్యుత్తు కేంద్ర ప్రమాద పరిశోధనకోసం జపాను పార్లమెంటు నియమించిన స్వతంత్ర కమిషన్ తన నివేదికలో 'అణువిద్యుత్తు కేంద్రంలో ప్రమాదాన్ని ప్రకృతివిపత్తు త్వరితం చేసిందని పేర్కొంటూ, ముఖ్యంగా అణువిద్యుత్తు కేంద్ర విస్ఫోటనం 'తీవ్రమైన మానవ తప్పిదం'గా పేర్కొంది. ప్రభుత్వానికి, నియంత్రణాధికారులకి, టెక్నికో సంస్థకు మధ్య లాలూచికారణంగానూ, ఈ పేర్కొన్న సంస్థల పర్యవేక్షణ లోపం ఫలితంగానూ ఈ విస్ఫోటనం చోటుచేసుకొందని పేర్కొంది. కావున, ఎన్ని రక్షణ వ్యవస్థలున్నాయన్నప్పటికీ అణుప్రమాదం సంభవిస్తుందని, ఫలితంగా మానవజాతికే తీవ్రమైన నష్టం వాటిల్లుతుందని ఇది స్పష్టంగా చాటిచెప్పింది. కావున ఈ సంఘటన మానవజాతిని పరిరక్షించేందుకు అణువిద్యుత్తు కేంద్రాల నిర్మాణానికి స్వస్తిపలకాలనే గుణపాఠాన్ని అందిస్తోంది.

అయినప్పటికీ భారత ప్రభుత్వమూ, భారత పాలకులు సామ్రాజ్యవాద ప్రభువుల ప్రయోజనాల కనుగుణంగా అణువిద్యుత్తు కేంద్రాలను దేశవ్యాపితంగా నిర్మించేందుకు పిచ్చిగా ప్రయత్నిస్తూ పుకిషిమా అందించిన గుణపాఠాన్ని పక్కన పడేస్తున్నారు. ఈ విధంగా భారత దేశప్రజలను ప్రమాదకరమైన అణుధార్మికతకు గురిచేస్తున్నారు. ప్రతి దొంతరలవద్దా, రక్షణ ఏర్పాట్లను పక్కకుపెట్టి, తమ పరిశ్రమ నిర్మాణానికి కాలవ్యవధితో కూడిన లక్ష్యాలు ఏర్పరచుకున్నారు.

లోబభాయిష్ట ప్రభుత్వ పాలన, స్వతంత్ర నియంత్రణలో నిర్లక్ష్యం అనే కారణాలు అణుభద్రతారంగాన్ని బలహీనపరిచే అంశాలుగా కంట్రోలర్ అండ్ ఆడిటర్ జనరల్ తన నివేదికలో పేర్కొన్నారు. సరిగ్గా ఇవే కారణాలు పుకిషిమా అణువిద్యుత్తు కేంద్ర విస్ఫోటనానికి కారణాలుగా వున్నాయి.

కూడంకులం విషయాన్నే తీసుకుంటే, ప్రభుత్వమూ, పాలకవర్గ నాయకులూ ప్రతిపాదిత తేదీనాటికి అణువిద్యుత్తు కేంద్రంలో ఉత్పత్తి ప్రారంభించటానికి

కుడంకుళం అణువిద్యుత్తు కేంద్ర నిర్మాణంపట్ల ఆసక్తి చూపుతున్నారు. పురోగమనాన్ని శాతాలలో నాలుగవ దశాంశం వరకూ(పదివేలవంతు) ఖచ్చితమైన లెక్కను ప్రధానమంత్రి కార్యాలయం ప్రకటించటమే దాని ఎక్కడలేని శ్రద్ధనూ తెలుపుతుంది. ఈ హడావుడితో, భద్రతా ప్రయోజనంకోసం రూపొందించిన దాదాపు అన్ని చట్టాలనూ కాలరాస్తూ అన్ని భద్రతా ప్రమాణాలను గాలికొదిలేశారు.

'స్యూక్తియర్ పవర్ కార్పొరేషన్ ఆఫ్ ఇండియా' సుప్రీంకోర్టులో తప్పనిసరై అయినా అంగీకరించిన విధంగా కూడంకులం అణువిద్యుత్తు కేంద్రానికి 'కోస్టల్ రెగ్యులేటరీ జోన్' అధికారులనుండి సమ్మతి లేదన్న మాట వాస్తవం.

2011లో జారీచేయబడిన ఉత్తర్వుల కనుగుణంగా కాకుండా 1991నాటి ఉత్తర్వుల కనుగుణంగా సిఆర్జిడ్ యొక్క ఆమోదం కోరుతూ ఎన్పిసిఐఎల్ దరఖాస్తు చేసింది. మొదటి మరియు రెండవ యూనిట్లకు పర్యావరణ ప్రభావ అంచనా నివేదికను కూడా తయారు చేయలేదు. మూడు నుండి ఆరు వరకు యూనిట్ల కొరకు తయారుచేసిన పర్యావరణ ప్రభావ అంచనా నివేదికనే మొదటి, రెండవ యూనిట్ల ఆమోదం కొరకు దాఖలు చేశారు.

ఇప్పటికీ దరఖాస్తుదారు అనుమతిలేకుండానే నిర్మాణాన్ని పూర్తిచేసివున్నారు గనుక అనుమతి నివ్వటానికి అనుకూలంగా పరిశీలించవచ్చునని దరఖాస్తును స్వీకరించిన తమిళనాడు కోస్టల్ మేనేజిమెంట్ అథారిటీ అభిప్రాయపడింది.

అదేవిధంగా, తమిళనాడు కాలిఫర్నియాలో విద్యుదుత్పత్తికి తన సమ్మతిని ప్రకటించలేదు. అయినప్పటికీ, ప్రధానమంత్రి కార్యాలయం మరియు మంత్రి నారాయణస్వామి, 15 రోజులలో కుడంకుళం యూనిట్లు ఉత్పత్తి ప్రారంభిస్తాయని పదేపదే ప్రకటిస్తూ వచ్చారు. ప్రతిసారి వారి ప్రకటన తప్పపుతూనే వచ్చింది.

సామ్రాజ్యవాదుల సేవలో తరించే భారత పాలకులు పుకిషిమా అణువిధ్వంసాన్నుండి పాఠాలు నేర్చుకోవటానికి సిద్ధంగా లేరు. ఈ క్రమంలో వారు నిర్వాసితులైన ప్రజానీకపు అసమ్మతినిగాక, అణువిద్యుత్తు కేంద్రాల నిర్మాణాన్ని వ్యతిరేకించే ప్రజాస్వామిక గొంతునూ నులిమి వేస్తున్నారు. ★

ఆటోడ్రైవర్ల ఐదవ మహాసభ

అనంతపురం, 13-8-13 :

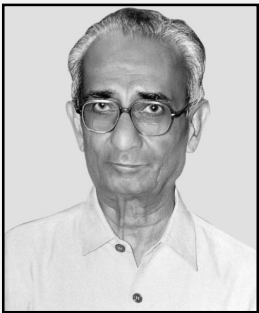
స్థానిక తరిమెల నాగిరెడ్డి శ్రామిక భవనంలో నగర ఆటోడ్రైవర్ల ఐదవ మహాసభ ఆటోయూనియన్ అధ్యక్షులలో జరిగింది. ఏ.ఐ.ఎఫ్.టి.యు (న్యూ) రాష్ట్ర అధ్యక్షులు కా॥ సి.పెద్దన్న తొలుత ఎర్రజెండాను ఆవిష్కరించారు.

ఈ సభకు ఏఐఎఫ్టియు(న్యూ) నాయకులు కా॥ సి.రహంతుల్లాఖాన్ మరియు కా॥భాస్కర్లు అధ్యక్ష వర్గంగా వ్యవహరించారు. రైతుకూలీసంఘం జిల్లా కార్యదర్శి కా॥ బి.తిమ్మారెడ్డి, భవననిర్మాణ కార్మికసంఘం కార్యదర్శి కా॥ సి.సుధాకర్, కణేకల్లు ఆటోడ్రైవర్స్ యూనియన్ కార్యదర్శి కా॥ కె.నాగరాజు, పులచెర్ల హమాల్ యూనియన్ కార్యదర్శి కా॥ బి.గంగాధర్ తదితరులు ఈ సభలో పాల్గొన్నారు.

కా॥ సి.పెద్దన్న సభను ప్రారంభిస్తూ గ్రామీణ ప్రాంతాలలో ఉపాధిలేక రైతాంగము వలసబాటలు

పట్టినారని, పట్టణాలలో కూడా చదువుకొన్న యువతకు ఏరకమైన జీవనోపాధి లేక తప్పని పరిస్థితులలో ఆటోవృత్తిని చేపట్టారని, రోజురోజుకీ వేలాదిగా ఆటోలు పెరిగిందనువల్ల ఈ రంగంలో కూడా జీవన భృతి కుదించుకుపోతోందని, ఇదే కాకుండా, నిత్యమూ పెరుగుతున్న పెట్రోల్, డీజిల్, గ్యాస్ వల్లనూ నిత్యావసర సరుకుల పెరుగుదల వల్లనూ, ఇళ్ళ బాడుగలు భరించలేక జీవన ప్రమాణాలు తగ్గిపోయే పరిస్థితులు ఏర్పడినవని, మరొకవైపు రోడ్డుమీద ఉన్న ఆటో కార్మికులపై రోజురోజుకూ పోలీస్ సిబ్బంది మరియు ట్రాఫిక్ పోలీసుల జులంపల్లనూ ఆటోడ్రైవర్లు మానసిక హింసను అనుభవిస్తున్నారని ఈ పరిస్థితుల నడుమ ప్రభుత్వ విధానాలకి వ్యతిరేకంగా పోరాడటం మినహా ఆటోడ్రైవర్లకు మరో ప్రత్యామ్నాయం లేదని కా॥ సి.పెద్దన్న పిలుపుఇచ్చారు. ★

ప్రముఖ న్యాయవాది, ప్రజాస్వామికవాది చాగల పద్మనాభరెడ్డికి జోహార్లు

ప్రముఖ హైకోర్టు న్యాయవాది, ప్రజాస్వామికవాది చాగల పద్మనాభరెడ్డి 2013 ఆగస్టు 4 తేదీ అనారోగ్యంతో మృతిచెందారు. సిపిఐ(ఎం.ఎల్) ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రకమిటీ ఆయన మృతికి ప్రగాఢ సంతాపాన్ని తెలుపుతున్నది. వారి కుటుంబ సభ్యులకు తన సానుభూతిని తెలుపుతున్నది.

1931 మార్చి 18న అనంతపురం జిల్లా యాడికి గ్రామంలో దిగువ మధ్యతరగతి కుటుంబంలో ఓబలరెడ్డి, సోమక్క దంపతులకు పద్మనాభరెడ్డి జన్మించారు. అనంతపురంజిల్లా గుత్తిలో హైస్కూలు విద్యనూ, గుంటూరు ఏసికాలేజిలో ఇంటరు, అనంతపురంలో బిఎస్సీ డిగ్రీ అభ్యసించారు. మద్రాసులో న్యాయశాస్త్ర కళాశాల నుండి పట్టభద్రులయ్యారు. పెద్దమ్మ కుమారుడు చిన్నప్పరెడ్డి ప్రోత్సాహంతో మద్రాసులో లాయరుగా ప్రాక్టీసు చేశారు.

ఆంధ్రరాష్ట్రం ఏర్పడినప్పుడు 1954లో గుంటూరు హైకోర్టుకూ, ఆంధ్రప్రదేశ్ ఏర్పడినప్పుడు 1957లో హైద్రాబాదుకు వచ్చి ప్రాక్టీసు చేశారు. 1967లో చిన్నప్పరెడ్డి న్యాయమూర్తిగా నియమింపబడిన తర్వాత స్వంత ప్రాక్టీసు ప్రారంభించారు. ఆయన క్రిమినల్ చట్టాలలో నిష్ణాతులు.

తమకు అన్యాయం జరిగిందంటూ వచ్చిన పేదలకు అండగా నిలిచేవారు. ఆయన మాటల్లోనే చెప్పాలంటే వామపక్ష భావాలపట్ల అభిమానంతో వుండేవారు. ఆంధ్రరాష్ట్ర ఉద్యమంతోసహా ఏ రాజకీయ కార్యచరణలోనూ ఆయన పాల్గొనలేదు. 1962లోనూ, 1965లోనూ ప్రధానంగా కమ్యూనిస్టులను డిటెన్యూలుగా నిర్బంధించినప్పుడు ఆయన వారి తరపున వాదించారు. విద్యార్థి దశనుండి కమ్యూనిస్టు విప్లవకారుల నాయకుడు కామ్రేడ్ తరిమెల నాగిరెడ్డిని అభిమానించేవారు. ఆయనతో సంబంధాలను కలిగి వుండేవారు.

విప్లవకారులపై ప్రభుత్వం నిర్బంధాన్ని ప్రయోగించిన సందర్భంలో ఆయన రావి సుబ్బారావు, కన్నాభిరాన్, పత్తిపాటి వెంకటేశ్వర్లు, జీవన్రెడ్డి, మనోహర్ రాజ్ లతో కలిసి డిఫెన్సు కమిటీగా ఏర్పడి నాగిరెడ్డి కుట్రకేసు, పార్వతీపురం కుట్రకేసులలో వాదించి, చాలామందికి క్రింది కోర్టులు విధించిన శిక్షలను తొలగింపజేశారు. ఎమర్జెన్సీ కాలంలో విప్లవకారుల నాయకులందరూ రహస్య జీవితంలోకి వెళ్ళగా, వారు ముద్దాయిలుగా వున్న నాగిరెడ్డి కుట్రకేసు హైకోర్టులో విచారణకు వచ్చింది. అయినప్పటికీ ఎలాంటి ఫిజా ఆశించకుండానే, హైకోర్టులో వాదించి కొందరికి శిక్షలు తప్పించారు. అయితే ముఖ్య నాయకులకు క్రిందికోర్టు వేసిన శిక్షలను తొలగింపుజేయలేనందుకు ఎంతో బాధను వ్యక్తం చేశారు.

రావి సుబ్బారావు మరణం తర్వాత డెమోక్రటిక్ లాయర్స్ అసోసియేషన్ అధ్యక్షులయ్యారు. ఈ సంస్థ తర్వాత తన పేరును ఇండియన్ అసోసియేషన్ ఆఫ్ లాయర్స్ గా మార్చుకుంది. దీనికి దాదాపు 20 ఏళ్ళు అధ్యక్షులుగా వున్నారు.

భారత న్యాయవ్యవస్థ ఎదుర్కొంటున్న సవాళ్ల గురించి ఆయన అభిప్రాయాలను ఇక్కడ పేర్కొనటం సముచితంగా వుంటుంది.

“కోర్టులలో కేసులు పేరుకుపోవటం పెద్ద సమస్య. కోర్టుల సంఖ్య పెంచి, సీనియరు లాయర్లను జడ్జిలుగా నియమిస్తే ఈ సమస్య తీరుతుంది”.

“ఫాస్టు ట్రాకు కోర్టుల ఏర్పాటు మంచిదని అనుభవం నేర్పింది. అనేక కేసులు పరిష్కారమయ్యాయి. అయితే వీటితీర్పులపై అప్పీళ్లు హైకోర్టుకు చేరుతున్నాయి. వీటిని పరిశీలించి ఇస్తున్న తీర్పులు ఫాస్ట్ ట్రాక్ కోర్టుల తీర్పునే నిర్ధారిస్తున్నాయి. దీనికి రెండు, మూడేళ్లు పట్టడంతో నిందితులు, వారి కుటుంబము అనేక కష్టాలు పడుతున్నారు. (ఫాస్ట్ ట్రాక్ కోర్టుల) ప్రయోజనం లేకుండాపోతోంది”.

“క్రిమినల్ కేసుల పరిష్కారానికి నాలుగేళ్ళు. అవినీతి కేసులకు 8 ఏళ్లు పడుతున్నది. ఈ ఆలస్యం న్యాయవ్యవస్థకే చేటు కలిగిస్తున్నది”.

“న్యాయమూర్తి జి.రఘురామ్ వెలువరించిన ఐదుగురు న్యాయమూర్తుల తీర్పును నేను పూర్తిగా సమర్థిస్తున్నాను. ప్రతి ఎన్కౌంటరు సందర్భంలోనూ ఎఫ్ఐఆర్ నమోదు చెయ్యాలి; సంబంధిత పోలీసు అధికారులపై దర్యాప్తు జరిపి, అవసరమైతే కేసులు పెట్టాలి అన్నదే ఆ తీర్పు(ఈ కేసును వాదించింది పద్మనాభరెడ్డిగారే) కేసులను చేపట్టే అధికారాలను మానవ హక్కుల కమిషన్ కివ్వాలి. అవి వీటిని తామే గుర్తించి, విచారించే అధికారం యివ్వాలి. ఎన్కౌంటరు కేసులను మానవ హక్కుల కోర్టుల పరిధిలోకి చేర్చాలి”.

“న్యాయమూర్తుల నియామకాలలో పారదర్శకత వుండటంలేదు. నా అనుభవమే తీసుకోండి. 1980లో నన్ను హైకోర్టు న్యాయమూర్తిగా నియమించాలన్న ప్రతిపాదన వచ్చింది. రాష్ట్రప్రభుత్వం, రాష్ట్రహైకోర్టు, సుప్రీంకోర్టు దీనికి ఆమోదం తెలిపాయి. గూఢచారిశాఖ నేను నక్కలైట్ల తరపున వాదించాననీ ఇండియన్ లాయర్స్ అసోసియేషన్ సభ్యుడిననీ వ్యతిరేక నివేదిక యివ్వటంతో నా నియామకం ఆగిపోయింది. ఇవి రెండూ రాజద్రోహ నేరాలన్నట్లుగా చిత్రించారు. నా క్లయింటుకు ఎలాంటి రాజకీయ అభిప్రాయాలున్నా, అతని తరపున వాదించటం లాయరుగా నా బాధ్యత. అలాగే జస్టిస్ కృష్ణఅయ్యర్, భగవతి, దేశాయ్ లు ఇండియన్ అసోసియేషన్ ఆఫ్ లాయర్స్ సభ్యులే. వివిధ జీవన రంగాలలో వున్న ప్రముఖులతో జాతీయ జుడీషియల్ కమిషన్ ఏర్పాటుచేసి న్యాయమూర్తుల నియామకం చేయటం సరైన ప్రత్యామ్నాయమని భావిస్తున్నాను”.

చిచ్చులవిడిగా పేద దేశాల లూటీ

పేదదేశాల సహజ, ఆర్థిక, పారిశ్రామిక, వ్యవసాయక వనరులన్నింటినీ తెగబెరిగిన సామ్రాజ్యవాద దేశాలు కొల్లగొట్టుకెళ్తున్నాయనేది నిరాకరించవీలులేని సత్యం. పేద దేశాలలోకి అభివృద్ధిపేరిట, పెట్టుబడుల పేరిట ఈ సామ్రాజ్యవాద దేశాలనుండి వచ్చే నిధులకంటే అధికమైన సంపద ఆయా సామ్రాజ్యవాద దేశాలలోకి ప్రవాహంలా పోగుబడుతోంది.

పేద దేశాలనుండి సాగే ఈ సంపదల ప్రవాహంలో చట్టబద్ధంగా సాగేవే కాకుండా అక్రమ పద్ధతుల్లో సాగేవి అనేకం వున్నాయి. నేరపూరితంగా, లంచగొండితనం, పన్నుల ఎగవేతల ద్వారా 2010సం॥లో పేదదేశాల నుండి సాగిన ఈ సంపదల విలువ 43,55,000 కోట్ల రూ॥లకు (871 బిలియన్ డాలర్లకు) చేరుకుంది. దీనితోపాటుగా 2001-10 మధ్య దశాబ్దకాలంలో పేద దేశాలనుండి ఆరు ట్రిలియన్ (ఆరులక్షల కోట్ల డాలర్లు) సంపదలను ఈ సామ్రాజ్యవాద దేశాలు దోచుకు పోయాయి.

‘గ్లోబల్ ఫైనాన్షియల్ ఇంటిగ్రేషన్’ సంస్థ ‘2001-10 కాలంలో అభివృద్ధిచెందుతున్న దేశాలనుండి అక్రమ ఆర్థిక ప్రవాహం’ అనే తననివేదికలో అభివృద్ధి చెందుతున్న దేశాలు తమ ఆర్థిక నియంత్రణలను

సడలించే చర్యలు చేపట్టటంతో అక్రమతరలింపులు అధికమయ్యాయని పేర్కొంది.

‘క్రిస్టియన్ ఎయిడ్’ అనే మరోసంస్థ తన అధ్యయనంలో ప్రతి సంవత్సరం షుమారుగా ఒక ట్రిలియన్ డాలర్ల సంపద అభివృద్ధిచెందుతున్న దేశాల నుండి తరలిపోతోందని పేర్కొంది. ‘2000 సం॥లో ఐక్యరాజ్యసమితి మిలీనియం అభివృద్ధి లక్ష్యాలను రూపొందించటంతో, అభివృద్ధిచెందుతున్న దేశాలు సామ్రాజ్యవాద బహుళజాతి కంపెనీలనుండి 160 బిలియన్ డాలర్లను పన్నుల ఎగవేత రూపంలో కోల్పోయాయి. ప్రతి సం॥రం ఇదే కాలంలో అభివృద్ధి నిధిగా సామ్రాజ్యవాద దేశాలు ఇస్తున్న మొత్తంకంటే ఇది ఖచ్చితంగా చాలా అధికం’.

2001-10మధ్య దశాబ్దకాలంలో సంవత్సరానికి సగటున 12.3 బిలియన్ డాలర్ల చొప్పున వది సంవత్సరాలలో 123 బిలియన్ డాలర్ల పెద్ద మొత్తం అక్రమంగా మనదేశంనుండి తరలించుకువెళ్ళారు. దేశంలోకి వచ్చే విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడికంటే ఇది చాలా అధికం. (డాలరు రూ.50 చొప్పున) ఇది షుమారుగా 61,500కోట్లరూపాయలు. భారతదేశంలోని ప్రతి పిల్లవానికి విద్య, వైద్యం సరైన ఆహారం, సదుపాయాలు కల్పిస్తే అయ్యే మొత్తం కంటే ఇది చాలాఎక్కువ. ★

కాశ్మీర్

న్యాయంకోసం ప్రజల అవిశ్రాంత పోరాటం

కాశ్మీరు నెత్తుకోడుతూనే వుంది. కొనసాగుతున్న అవమానాలు, చిత్రహింసలు, ఘోరహత్యలతో అక్కడి ప్రజానీకం బాధలనుభవిస్తూ వున్నారు. చాలా తరచుగా భారతసైన్యం తమకిష్టమొచ్చిన గ్రామాలపైబడి దాడిచేసి బాల, వృద్ధతేడా లేకుండా ఆడవారిపై ఘాతుకాలకు పాల్పడుతూ, అత్యాచారాలకు, అవమానాలకు గురిచేస్తూ వారికి శాంతిలేకుండా, వారి సాధారణ జీవితాన్ని కల్లోలానికి గురిచేస్తున్నారు. అమాయక యువకులను ఇళ్ళ నుండి బయటకు ఈడ్చుకొచ్చో లేక వీధుల్లో పట్టుకొనో వారిని తీవ్రవాదులుగా అనుమానిస్తున్నారు. వారిని చిత్రహింసల పాల్చేసి జైళ్ళకు పంపటమో లేక చంపివేయటమో చేస్తున్నారు. భారతసైన్యం, భారతకేంద్ర నిఘావిభాగాల నిరంతర దైర్యపరిశీలనలతో కాశ్మీరీ ప్రజానీకమంతా అభద్రత, అనుమానం, భయాల నడుమ తమ జీవనంసాగిస్తున్నారు. కాశ్మీరీ ప్రజలు స్వేచ్ఛాయుత, ప్రజాస్వామిక, శాంతియుత పరిస్థితుల నడుమ తమ భవిష్యత్తును నిర్ణయించుకునేందుకు భారత పాలకులు అంగీకరించటంలేదు. మరోవైపున 370వ అధికరణం వారికి హామీఇచ్చిన ప్రకారం శాంతియుతంగా, గౌరవంగా వారు జీవించేందుకు అంగీకరించటానికి సిద్ధంగా లేరు. ఇక, కాశ్మీరీ ప్రజలను గెలుచుకోలేమని, వారిని దృఢమైన సైనికపద్ధతులతోనే తమ నియంత్రణలో ఉంచుకోగలమని భారత పాలకులు ఒక నిర్ధారణకొచ్చినట్లుగా కన్పిస్తోంది.

ఈవిధంగా, అక్కడ ఒక ఎన్నికకాబడిన ప్రభుత్వ మనేది వున్నప్పటికీ, భారతసైన్యం కాశ్మీరును తమ అధీన ప్రాంతంగా ఆచరణలో మార్చివేసింది. భారత ప్రభుత్వ దయాదాక్షిణ్యాలపై ఆధారపడిన నేషనల్కౌన్సిల్ పార్టీ, కేంద్రంలో అధికారం చెలాయిస్తున్న యుపిఎ భాగస్వామ్య పక్షంగావుండి, కాశ్మీర్లో పాలన సాగిస్తోంది. ఈ పార్టీ ప్రజలనుమోసగించేందుకు అప్పుడప్పుడు ఏఎఫ్ఎస్పిఎను రద్దుచేయాలని కేంద్రాన్ని అడుగుతూ వుంటుంది. ఈ పార్టీ మౌన ఆమోదంతో, వీరి నీడలోనే సైన్యం మరియు పోలీసులు తమ ఘోరాలన్నింటినీ సాగిస్తూవున్నారు.

కావున, కాశ్మీరీ ప్రజలకు జీవితం నరకప్రాయంగా మారింది. వారు లెక్కలేనన్ని పోరాటాలు, వేలాదిగా యువకులు, విద్యార్థులు, ఇతరులు విస్తృతంగా ప్రజానీకం పాల్గొన్న ప్రజాపోరాటాలు సాగిస్తున్నారు. వారు తమ రోజువారీ డిమాండ్లను పరిష్కరించాలని; పోలీసుల క్రూరమైన అఘాయిత్యాలని అరికట్టాలని; మరియు తమ భవిష్యత్తును తామే నిర్ణయించుకునే జాతీయ, ప్రజాస్వామికహక్కు కల్పించాలని డిమాండ్ చేస్తున్నారు. భారత పాలకులు కాశ్మీరీ ప్రజల నిజాయితీతోకూడిన మనోభావాలను అర్థంచేసుకునే ప్రయత్నం ఏనాడూ చేయలేదు. ప్రజానీకంతో వారు వ్యవహరిస్తున్న పద్ధతి, వారి గాయాల తీవ్రతను మరింతగా పెంచుతోంది. పాలకపర్వ పార్టీలనుండి ప్రజానీకం మరింతగా దూరం జరుగుతున్నారు.

కాశ్మీరీ ప్రజలపట్ల భారత సైన్యం సాగించిన క్రూరమైన చర్యలకు లెక్కలేదు. అవి అంతులేకుండా సాగుతున్నాయి. 1991లో కుష్వారా జిల్లాలోని కూనన్, పోష్పారా గ్రామాలలో భారతసైన్యంయొక్క క్రూరచర్యల బాధితులు, న్యాయంకోసం నిస్సహాయంగా దశాబ్దాల తరబడి వేచివున్నారు. కాశ్మీరీ ప్రజలు ఎంతటి నరకయాతనను అనుభవిస్తున్నారో ఈ ఘటన మనకు స్పష్టంగా తెలియజేస్తోంది.

1991 ఫిబ్రవరి 23 రాత్రి సుమారు 11 గంటల ప్రాంతంలో 4వ రాజస్థాన్ రైఫిల్స్కు చెందిన 68వ బ్రిగేడ్ సైనికులు కూనన్, పోష్పారా గ్రామాలలోకి జొరబడ్డారు. ప్రతిఘటిస్తూ చంపేస్తామని ప్రజలను వారు బెదిరించారు. ప్రతి కుటుంబంలోని మగవారందరినీ వేరుచేసి దూరంగా తీసుకెళ్ళారు. ఆ తర్వాత ఆ సైనిక బలగాలు ఇళ్ళలోకి చొరబడి మహిళలను అనేకరకాల వేధింపులకు, అవమానాలకు గురిచేశారు, అనేకమందిపై అత్యాచారాలు చేశారు. మగవారిని మొదట బహిరంగ మంచుప్రదేశంలో వుంచి, ఆపై ఒక భవనంలోకి తీసుకెళ్ళి అక్కడ చిత్రహింసలకు గురిచేసి, మర్నాడు ఉదయం వారిని వదిలిపెట్టారు.

ఆ గ్రామాల ప్రజానీకం తీవ్రమైన భయానికి, అవమానానికి, నిస్సహాయతకు లోనయ్యారు. ముఖ్యంగా ఆడవారు మానసికంగా తీవ్రంగా క్రుంగిపోయారు. సిగ్గు, అవమానభారాలతో వారు సగం చచ్చిపోయారు. మౌనంగా రోదించారు. కన్నీళ్ళను తుడుచుకొని, ధైర్యాన్ని కూడదీసుకొని జీవనపోరాటం సాగించటం మినహా వారికి మరోదారి లేకపోయింది. వారంతా కుప్వారా జిల్లా కేంద్రానికి వెళ్ళి ఒక ఫిర్యాదును అధికారులకు అంద జేశారు. జిల్లా మాజిస్ట్రేట్ యన్.ఎమ్. యూసీన్ ఆ గ్రామాలను సందర్శించాడు. ఒడలు గగుర్పొడిచే

బాధితుల కథనాలతో అతను చలించిపోయాడు. 'సాయుధ బలగాలు పశువులలాగా ప్రవర్తించాయ'ని 4వ రాజస్థాన్ రైఫిల్స్కు చెందిన సైనికులే నేరాలకు పాల్పడినట్లుగా అతను తన నివేదికలో పేర్కొన్నాడు.

దాదాపు ఒక నెలకాలం తర్వాత 1991 మార్చి 17న ఆనాటి ప్రధానన్యాయమూర్తి ముక్తి బహద్దీన్ ఫరూకి ఆధ్వర్యంలో ఒక నిజనిర్ధారణ బృందం ఆ గ్రామాలను సందర్శించి 53మంది బాధిత మహిళలను ముఖాముఖి విచారించింది. పోలీసులు ఈ కేసులో కనీసం ఎందుకు దర్యాప్తు చేయలేదని భీష్మజస్టిన్ ఆశ్చర్యం వ్యక్తంచేశాడు. ఈ కేసులోలాగా సాధారణ దర్యాప్తు విధానాలన్నీ పూర్తిగా నిర్లక్ష్యం చేయబడిన కేసు మరొకటి తాను చూడలేదని ఆయన పేర్కొన్నాడు. పోలీసుల పనితీరుపై ఇది తీవ్రమైన వ్యాఖ్యానమే అయినప్పటికీ, వారిపై ఇది ఏప్రాతం ప్రభావం చూపలేకపోయింది.

డివిజనల్ పోలీసు కమీషనర్ వాజూహాట్ హబీబుల్లా సైనిక, పోలీసు అధికారుల బృందంతో బాధిత గ్రామాలలో పర్యటించాడు. దోషులను రక్షించేందుకే, వారి తప్పేదీలేదని చెప్పేందుకే, ముందుగా ఏర్పరచుకున్న అభిప్రాయాలతోనే ఈ బృందం ఆ గ్రామాలలో పర్యటించింది. సామూహిక అత్యాచారాలు అనే ఆరోపణలకు ఆస్కారమే లేదని ఈ బృందనివేదిక ఆ ఆరోపణలన్నింటినీ కొట్టిపారేసింది. అదే సమయంలో ఉన్నతస్థాయి దర్యాప్తుకోసం అతను సిఫార్సు చేశాడు. కానీ రాష్ట్రప్రభుత్వం ఉన్నతస్థాయి దర్యాప్తుకు సిఫార్సుచేసిన అంశాన్ని తొలగించి ఆ నివేదికను విడుదల చేసింది. దోషుల పక్షాన ప్రభుత్వం నిలచివుందనేది స్పష్టమైంది.

బి.జి.వర్గీస్, కె.విక్రమ్రావు అనే ఇద్దరు పత్రికా రచయితలను ఈ ఘటనపై విచారణకోసం డ్రెస్ కౌన్సిల్ ఆఫ్ ఇండియా 1991 జూన్ మధ్యకాలంలో బాధిత గ్రామాలకు పంపింది. ఈ బృందం మరింత ఘోరమైనదిగా రుజువు చేసుకొంది. బాధిత ప్రజల ఆరోపణలన్నీ 'బోగస్' అని వర్గీస్ పేర్కొన్నారు. సైన్యంయొక్క కుటుంబసభ్యులను, సైన్యాన్ని ఎవరూ బెదిరింపులకు గురిచేయలేరన్నారు. సైన్యాన్ని ప్రజల ముందు సిగ్గుతో తలదించుకునేలా చేయాలనే, సైన్యం అంటే ప్రమాదకరమైనదనే భావన ప్రజలకు కలుగజేయాలనే పథకమే-సైన్యంపై ఈ నిరాధార ఆరోపణలంటూ దీనిద్వారా గ్రామప్రాంతాలకు సైన్యం వెళ్ళేందుకు ఇష్టపడని విధంగా చేసేందుకు మిలిటెంట్లు

ఈ ఆరోపణలు చేస్తున్నారని పేర్కొన్నారు. ఆనాటి సైన్యపు ప్రధాన అధికారి ఎస్.ఎఫ్.దోడ్రిగ్వాన్ మరియు పిసిబి తరపున బాధితగ్రామాలను సందర్శించిన వర్గీస్లు సహోద్యోగులు. ఈ వర్గీస్ బృందం కూనన్, పోష్పారా గ్రామాలకు ఎయిర్పోర్టుకు చెందిన హెలికాప్టర్లో వెళ్ళి అక్కడ ఈ నేరానికి ప్రధాన బాధ్యుడైన ఆర్మీ బ్రిగేడియర్యొక్క కేంద్ర కార్యాలయంలో బసచేశారు. స్థానికుడైన ఒక పోలీసును వారు తమతో వెంటతీసుకెళ్ళారు. ఈ బృందపు పర్యటన దోషులను రక్షించి, వారికి సహాయపడేందుకు ఉద్దేశించి సైన్యంచే ప్రాయోజితం చేయబడినదేనని చాలా స్పష్టం. వర్గీస్ కూడా తన దుర్మార్గాన్ని దాచుకునే ప్రయత్నం ఏమీ చేయలేదు. 'మేము సైన్యంయొక్క ఆతిథ్యం తీసుకోవటం వలన మమ్మల్ని ప్రభుత్వ అనుకూలురుగా భావించవచ్చు. కానీ నివేదిక మాత్రం మాదే' అని వర్గీస్ ప్రకటించాడు. తమ 'అవిమర్శణ'గా పిసిబి బృందం విడుదలచేసిన ఈ నివేదిక పూర్తిగా అసత్యాలతో నిండి, కూనన్-పోష్పారా కేసును కప్పెట్టేందుకు ప్రయోగించిన కుట్ర ఎత్తుగడ అనేది స్పష్టమైంది.

1991 చివరినాటికి, దాదాపుగా పిసిబి బృంద నిర్ధారణలతో గొంతుకలిపిన విచారణ విభాగ డైరెక్టర్, ఈ కేసులో నివేదికలు విరుద్ధంగా వున్న కారణంగా, ఈ కేసు దర్యాప్తుకు ముగింపు పలకవలసిందిగా కుష్వారా పోలీసులను కోరాడు.

కానీ ప్రజలు న్యాయంకోసం తమ ఆందోళనను కొనసాగించారు. 2011 అక్టోబర్లో, ప్రజల చిరకాల విజ్ఞప్తుల ఫలితంగా ఈ కేసును తిరిగి దర్యాప్తు చేయవలసిందిగా జమ్మూకాశ్మీర్ మానవహక్కుల కమిషన్ ఆదేశించింది. ఒక ప్రత్యేక బృందంతో ఈ కేసు దర్యాప్తు సాగించాలని, బాధితులందరికీ పరిహారం చెల్లించాలని కమిషన్ డిమాండ్చేసింది.

న్యాయం కోరుతూ బాధితులు దశాబ్దాల తరబడి పడిగాపులు కాయాల్చినస్తోంది. దశాబ్దాల కాలంగా కాశ్మీర్ ప్రజలపై జరిగిన అనేక నేరాలలో దోషులు శిక్షింపబడకుండా తప్పించుకున్న విధంగానే, పాలకులు ఈ కేసును కూడా పరిగణించారు.

ఇక్కడ పాలకులు, సైన్యం ఇంకా మిగిలిన అధికార యంత్రాంగమంతా దోషులను రక్షించేందుకు సమన్వయంతో వ్యవహరించారు. ప్రత్యేక సైనికాధికారాల

చట్టం (ఏఎఫ్ఎస్పిఎ) వంటివి వీరిని కాపాడేందుకే ఉద్దేశించబడివున్నాయి. పిసిబి బృందం నగ్నంగా, సిగ్గులేకుండా, మొరటుగా నేరాన్ని మసిబూసి మారేడుకాయ జేయబూసుకుంది. బాధితులను తీవ్రంగా గాయపరిచింది. ప్రజాహక్కుల పరిరక్షకుడిగా పేరొందిన ప్రధాన స్రవంతి ప్రచార సాధనాలు ఎంతకైనా తెగించగలవని తేటతెల్లమౌతోంది.

కాశ్మీరీ ప్రజలను ఈ విధంగా ఎంతకాలం అవమానాల పాల్చేయగలమని భారత పాలకవర్గాలు తమను తాము ప్రశ్నించుకోవాలి. ఈ విధమైన క్రూర విధానాలద్వారా వారు కాశ్మీరీ ప్రజల హృదయాలను గెలవగలరా? తీవ్రవాదులపై పోరాటంపేరున, సైన్యం యొక్క ప్రతిష్ట, విశ్వసనీయతలను నిలబెట్టే పేరున, కాశ్మీరీ ప్రజలకు న్యాయాన్ని గుడ్డిగా నిరాకరించే చర్యలు ప్రజల నుండి పాలకులను మరింత దూరంచేయవా? కాశ్మీరీ సమస్య పరిష్కారానికై దశాబ్దాలుగా పోరాడుతున్న వారి న్యాయమైన జాతీయ ప్రజాస్వామిక ఆకాంక్షలను, హక్కులను అణచివేయటంకాదా? 'జాతీయ ప్రయోజనాల'నే నినాదాల మాటున సామ్రాజ్యవాదులకు గంపగుత్తగా దేశాన్ని అమ్మివేస్తూ, సామ్రాజ్యవాదులను దేశంలోని వ్యవహారాలలో జోక్యం చేసుకునేందుకు, మనపై పెత్తనం చేసేందుకు ఆహ్వానిస్తూ ఎంతకాలం భారతపాలకులు ఈ దేశ ప్రజలను మోసగించగలరు?

ఎల్లకాలమూ ఈ విధమైన చర్యలు సాగించటం సాధ్యంకాదు. వారి ముఖాలకు వేసుకున్న తొడుగులు ఒకటి తర్వాత మరొకటిగా తొలగిపోతున్నాయి. ప్రజాస్వామ్యం, జాతీయతలపట్ల నిజాయితీగల శక్తులు, నకిలీ నినాదాలకు, నిజాయితీగల నినాదాలకు మధ్య తేడాను గుర్తించవలసిన అవసరాన్ని కార్మికులు, రైతాంగం మరియు పీడిత ప్రజలందరికీ తెలియజేస్తున్నారు. వాస్తవిక అర్థంలో నిజాయితీగల ప్రజాస్వామిక, జాతీయ శక్తులన్నింటినీ ఐక్యపరిచి, ఫ్యూడల్, సామ్రాజ్యవాద దోపిడీ అణచివేతలలేని నూతన ప్రజాస్వామిక భారతదేశంకోసం పోరాటాన్ని సాగించేందుకు తీవ్రంగా ప్రయత్నిస్తున్నారు. భారతదేశ ప్రజానీకం, ప్రజాస్వామిక, ప్రగతిశీల శక్తులన్నీ - కాశ్మీరీ ప్రజలు తమ న్యాయమైన, ప్రజాస్వామికమైన హక్కులకోసం, తమపై రోజువారీగా జరుగుతున్న నేరాలలో న్యాయంకోసం సాగిస్తున్న పోరాటాలలో వారితోనే నిలుస్తారు. ★

గ్యాటెమాలా

1982-83 కాలంలో గ్యాటెమాలాను పాలించిన సైనిక నియంత జనరల్ రియోస్మాంట్ తన పాలనా కాలంలో ఒక తెగ ప్రజలపై చేసిన నేరాలను విచారించిన స్థానిక న్యాయస్థానం అతనికి 80సం॥ల కారాగార వాసాన్ని విధిస్తూ తీర్పునిచ్చింది. మేయాన్ తెగల ప్రజానీకమంతటినీ నిర్మూలించేందుకు ఈ నియంత ఆదేశాలిచ్చాడు. తాను ప్రతిపాదించిన ఓ విధానం ప్రకారం ఒక పద్ధతిగా హత్యలు, చిత్రహింసలు, అత్యాచారాలను, బలవంతపు విస్తాపనలను సాగించాడు. ఈ విధాన ఫలితంగా సగటున ప్రతినెలకు 300మంది ప్రజలు మరణించటమో లేదా అదృశ్యం కావటమో జరిగింది. కమ్యూనిస్టులను వ్యతిరేకిస్తున్నారనే ముసుగులో ఆ నియంత తన నేరాలన్నింటినీ సమర్థించుకున్నాడు. కానీ, వాస్తవానికి అతను ఓ నీచమైన జాతి వివక్షా విధానాన్ని చేపట్టి, అనుసరించాడు. జనరల్ మాంట్ తనకు తాను ఉన్నతులుగా చెప్పుకునే స్పానిష్ జాతికి చెందినవాడిగా పరిగణించుకుంటూ, గ్యాటెమాలాలోని అత్యధిక సంఖ్యాకులైన ఆదిమ, స్థానిక తెగల ప్రజలను అసహ్యించుకుంటూ, వారిని నీచమైన జాతికి చెందినవారిగా పరిగణించాడు. అత్యధిక సంఖ్యాకులైన స్థానిక, పేద ప్రజానీకంపై తన సామ్రాజిక అదుపును సాధించేందుకు స్పానిష్ తరహా దొంతరల విధానాన్ని అతను అనుసరించాడు.

వలసవాదుల నుండి, అమెరికా సామ్రాజ్యవాదుల నుండి మాంట్ ఈ జాతివివక్ష విధానాన్ని పుణికి పుచ్చుకున్నాడు. వలస పాలనాంతరం కూడా లాటిన్ అమెరికా దేశాలలో వలసవాదుల కాలంనాటి పాలనా వ్యవస్థలే కొనసాగాయి. వీటిప్రకారం, యూరపు శ్వేత జాతీయుల వారసులు ఉన్నతస్థానంలో వుండి పరిపాలక పర్గంగా వుంటారు. ఆ తర్వాత స్థానంలో సంకర యూరోపియన్లు (మెస్టిజోస్) వుండగా, ఆఫ్రికన్ తెగలు, భారత సంతతి, స్థానిక తెగలకు చెందినవారు అధమ స్థానంలో వుంటారు. మేయాన్ తెగలకు వ్యతిరేకంగా సాగిన ఈ సామూహిక హత్యాకాండ 50సం॥ల క్రితమే

జాత్యహంకార నియంతకు శిక్ష

ప్రారంభమైంది. 1960-1996ల మధ్య సాగిన అంతర్యుద్ధ కాలంలో 2లక్షల మంది మరణించారు. వలసవాదుల ఈ సామూహిక హత్యాకాండ విధానాన్ని మాంట్ వారసత్వంగా స్వీకరించాడు. అమెరికా సామ్రాజ్యవాదాన్ని వ్యతిరేకించే, ప్రజలపై మారణకాండలు సాగించే, నిరంకుశ పాలకులకు శిక్షణనిచ్చే క్రూరత్వానికి పేరొందిన అమెరికా మిలిటరీ ట్రైనింగ్ అకాడమి' జనరల్ మాంట్ను నెత్తికెత్తుకుంది. పిసిబి మరియు వైట్హౌస్ల మార్గదర్శకత్వంలో అతను తన హత్యావిధానాలను రూపొందించి, అమలుచేశాడు. జనరల్ మాంట్ను న్యాయస్థానంలో నిలబెట్టేందుకు మేయాన్ ప్రజానీకం, ప్రజాస్వామ్య మానవహక్కుల సంస్థలు, శక్తులు 30సం॥ల కాలం పోరాటం సాగించాల్సి వచ్చింది. ఏదో ఒక విధంగా అతను దీని నుండి తప్పించుకుంటూ వచ్చాడు. ప్రస్తుత గ్యాటెమాలా అధ్యక్షుడైన ఓటో పీరజ్ మోలినా, గత కాలంలో ఒక సైనికాధికారిగా వుండి, మేయాన్ తెగలపై మాంట్ సాగించిన మారణహోమాన్ని పర్యవేక్షించిన వాడిగా వున్నాడు. దీనితో అతను మాంట్ను విచారణ నుండి తప్పించేందుకు శతవిధాలా ప్రయత్నించాడు. మాంట్పై విచారణను నిలిపివేయవలసిందిగా హైకోర్టు కూడా కోరింది. అయినప్పటికీ, మాంట్ను కోర్టుబోనులో నిలబెట్టటంలో ప్రజలు కృతకృత్యులయ్యారు. వందలాది మంది స్త్రీ, పురుషులు విచారణలో భాగంగా సాక్ష్యాలు చెప్పారు. కొంతమంది మహిళలు మొహాలు కనబడకుండా ముసుగు కప్పుకొని సాక్ష్యంచెప్పారు. తమ పసిబిడ్డలను సైనికులు గాలిలోకి ఎగురవేసి బాయిసెట్లకు గ్రుచ్చి ఎంతటి క్రూరంగా హత్యాకాండ సాగించారో, వారు కోర్టులో వివరించారు. వారాల తరబడి తన తల్లి, సోదరి అత్యాచారానికి గురై సైన్యం చేతుల్లో ఏవిధంగా హతులయ్యారో ఒక మహిళ కళ్ళకు కట్టినట్లు వివరించి చెప్పింది. సైన్యం బలవంతంగా తమ సోదరులు, తండ్రులచే గోతులు తవ్వించి, ఆపై తలలో తుపాకీతో పేల్చి చంపి, ఆ గోతులలోనే ఏ విధంగా

కప్పెట్టిందో అనేకమంది మగవారు వివరించారు. న్యాయమూర్తి ప్రకటించిన తీర్పు ప్రజలకెంతో ఊరటను కలిగించింది. మేయాన్ మహిళలు వారి సాంప్రదాయదుస్తులు ధరించి, బిగ్గరగా ఏడుస్తూ, ఒకరినొకరు కౌగిలించుకుంటూ, ఆగకుండా పాటలు పాడుకుంటూ తమ ఆనందాన్ని వ్యక్తంచేశారు. మేయాన్ ప్రజల, తెగల, ప్రజాస్వామిక, మానవ హక్కుల సంస్థల నిలకడైన ఓపికతోకూడిన నిరసనాందోళనల ఫలితంగానే ఈ న్యాయవిచారణ మరియు ఈ తీర్పు అయినా సాధ్యమయ్యాయనేది స్పష్టం. నోబుల్ శాంతి బహుమతి గ్రహీత లిగోబెర్రి మెంకా ఈ పోరాటంలో ఒక ప్రశంసనీయమైన ప్రాత నిర్వహించాడు.

ఈ న్యాయపోరాటంలో ప్రజలు సాధించిన విజయం చాలా చిన్నదనేది వాస్తవం. కానీ ఈ పోరాటం, మరణంకంటే జీవితం చాలా శక్తివంతమైందని నిరూపించింది. ఏ ప్రజలైతే ఇక్కడ, ఇంతకాలంగా అణచివేతకు గురౌతూవస్తున్నారో, వారంతా ఫీనిక్స్ పక్షులవలె మరోసారి తలలుపైకెత్తి లేచి నిలబడి పోరాడుతున్నారు. న్యాయం కోసం, అత్యంత బలశాలి అయిన అణచివేతదారునికి వ్యతిరేకంగా సాగించిన పోరాటంలో తమ శక్తి సామర్థ్యాలను వారు తమకు వీలైన అన్ని రూపాలలో ప్రదర్శించారు. ఈ దృష్టికోణంలో, గ్యాటెమాలా ప్రజల విజయం చిన్నదైనప్పటికీ రాజకీయంగా ప్రాధాన్యత కలిది. ★

Read !

Subscribe!!

Class Struggle

English Organ of
Central Committee of CPI (ML)

విదేశీ పెట్టుబడి ముందు మోకాచిదండ వేసిన పాలకులు

ఈనాడు భారతదేశం ఒక సర్వవ్యాపిత సంక్షోభంలో చిక్కుకుపోయి వుంది. ఈ సంక్షోభం గత కొన్ని సంవత్సరాలుగా కొనసాగుతూ, తీవ్రమవుతూ వస్తున్నది. “భారత ఆర్థిక వ్యవస్థలోని ప్రతిరంగపు పరిస్థితి అసంతృప్తికరంగా వుండి దీని లోతైన రోగగ్రస్తతన తెలుపుతున్నది” (కా.టి.ఎన్-తాకట్టులో భారతదేశం).

పారిశ్రామిక ఉత్పత్తి, ప్రత్యేకించి వస్తుతయారీ పరిశ్రమల ఉత్పత్తి తగ్గుదలా, వ్యవసాయోత్పత్తిలో వృద్ధిస్థంభన, పెరుగుతున్న విదేశీ రుణం, విదేశీ వాణిజ్యంలో పెరుగుతున్న లోటు, ఉపాధి కల్పనలో వృద్ధికొరత, రెండంకెలకు చేరిన ద్రవ్యోల్బణం-ఇవీ ఈనాటి సంక్షోభపు లక్షణాలు.

“ప్రకాశిస్తున్న భారత్”, “ప్రాదుర్భావ భారత్”, “అద్భుత భారత్” వంటి ప్రచారార్థాలు నినాదాలెన్ని యిచ్చినా, ఇన్నేళ్లుగా ఈ సంక్షోభం కళ్లకు కట్టినట్లు కనిపిస్తూనే వుంది. కొన్నిసార్లు తీవ్రరూపంలోనూ, మరికొన్నిసార్లు తగ్గిన రూపంలోనూ కనిపిస్తున్నది తప్ప ఏనాడూ తొలగిపోలేదు.

1960లమధ్యనుండి ఈ సంక్షోభం కొనసాగుతూనే వస్తున్నది. “పారిశ్రామిక వృద్ధిరేటు క్షీణించింది; ఏడాది పొడవునా ధరల పెరుగుదల కొనసాగింది; పరిశ్రమలలో పెట్టుబడి మదుపు తగ్గింది; విదేశీ చెల్లింపులలో లోటు పెరిగింది” అని ఆనాడు రిజర్వుబ్యాంకు చెప్పింది(1970 వార్షిక నివేదిక).

రెండు దశాబ్దాల తర్వాత 1991లో ఇవే పరిస్థితులు పునరావృతమయ్యాయి. “దశాబ్దంలోనే వృద్ధిరేట్లు క్షీణస్థితికి చేరాయి. విదేశీ వాణిజ్యంలోనూ, కరంటు అకౌంటులోనూ లోటు రికార్డు స్థాయికి చేరింది. ద్రవ్యరేటు విస్తరించింది. ద్రవ్యోల్బణం రెండంకెలకు చేరింది” అని ఇకనామిక్ టైమ్స్ ఆనాటి పరిస్థితిని వివరించింది.

తిరిగి రెండు దశాబ్దాల తర్వాత ఈనాడు అవే పరిస్థితులు మళ్లీ ముందుకొచ్చాయి. ఇది భారత ఆర్థికవ్యవస్థ కోలుకోలేనంత సర్వవ్యాపిత సంక్షోభంలో వున్నదని తెలుపుతున్నది. ఇది పారిశ్రామిక-వ్యవసాయ ఉత్పత్తిని శిథిలం చేస్తున్నది; కోట్లాది మందిని దారిద్ర్యంలోకి పడద్రోస్తున్నది; లక్షలాది రైతాంగం, చేతివృత్తుల వారిని ఆత్మహత్యలకు నెడుతున్నది; నిరుద్యోగ సైన్యాన్ని పెంచుతున్నది.

పాలకవర్గాలూ, వారి రాజకీయ ప్రతినిధులూ ఈ సంక్షోభ పరిష్కారానికి ఒక్కటే మార్గం చూపుతున్నారు. తమ నిరంకుశాధికార, దళారీ పెట్టుబడికుండే సహజ స్వభావానికి తగ్గట్లుగానే వారు ప్రజాధనాన్ని లూటీచేసి తమ యిబ్బందులనుండి బయటపడుతున్నారు; తమను రక్షించమని విదేశీ పెట్టుబడి ముందు సాష్టాంగ పడుతున్నారు. ఈ క్రమంలో మొత్తం సంక్షోభ భారాన్ని భారత శ్రమజీవుల భుజాలపై మోపుతున్నారు. ఈ చక్రభ్రమణ సంక్షోభ తీవ్రత పెరుగుదల విదేశీ పెట్టుబడిపై మన పరాధీనతను బలీయమొనర్చుతున్నది. ప్రతినారీ భారత పాలకవర్గాలు సామ్రాజ్యవాదుల ముందు మోకాచిదండవేయటంతో భారత ఆర్థిక వ్యవస్థనూ, ప్రజల జీవనాన్నీ సరిచేయలేనంతగా నష్టం సాగుతున్నది.

పారిశ్రామికోత్పత్తి వృద్ధి తగ్గుదల

పారిశ్రామికోత్పత్తి సూచికనూ, స్థూల పెట్టుబడి మదుపునూ శాతాలలో పట్టిక-1 తెలుపుతున్నది. ఈ రెండు అంశాల్లోనూ వృద్ధిరేటు మందగించింది. ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో సంక్షోభం వచ్చిన 2008 నాటినుండి ప్రారంభమైన పారిశ్రామికోత్పత్తి వృద్ధి తగ్గుదల 2011-12నాటికి ఒక శాతానికి పడిపోయింది.

పట్టిక : 1

పరిశ్రమల ఉత్పాదకత - పెట్టుబడి మదుపు (శాతం వృద్ధి)						
	ఉత్పాదక రంగం		గనులు		విద్యుత్తు	
	ఉత్పా.సూచి	మదుపు	ఉత్పా.సూచి	మదుపు	ఉత్పా.సూచి	మదుపు
2005-06	10.3	17.5	2.3	40.0	5.2	21.3
2006-07	15.0	17.2	5.2	15.7	7.3	18.1
2007-08	18.4	29.0	4.6	13.1	6.3	12.6
2008-09	2.5	-3.0	2.6	-16.6	2.7	15.1
2009-10	4.9	35.9	7.6	10.4	6.1	8.6
2010-11	8.9	21.9	5.2	19.5	5.5	23.0
2011-12	3.0	-18.8	-2.0	1.8	8.2	4.6
2012-13	1.2	---	-2.4	---	4.0	---

ఆధారం : కేంద్ర గణాంక కార్యాలయం

దీనిని పారిశ్రామిక రంగంలో స్థూల పెట్టుబడి మదుపుతో కలిపి పరిశీలిస్తే, పరిశ్రమల్లో పెట్టుబడి మదుపు తగ్గుటమే పారిశ్రామికోత్పత్తి వృద్ధి తగ్గుదలకు కారణమని స్పష్టమౌతుంది. ఈ కాలంలో దేశంలోకి నికర విదేశీ పెట్టుబడి ప్రవాహం నిలకడగా వుంది. అంటే దీనర్థం దేశంలోకి వస్తున్న విదేశీ పెట్టుబడులు కొత్త పరిశ్రమల స్థాపనకు మదుపుపెట్టడం జరగలేదు. ఇది పరిశ్రమలోని ఉపరంగాలైన వస్తుతయారీ, గనులు, విద్యుత్తు తదితరాలకు కూడా వర్తిస్తుంది.

స్థూల దేశీయ ఉత్పత్తిలో(జిడిపి) వస్తుతయారీ పరిశ్రమల వాటా గత కొన్ని దశాబ్దాలుగా 15-17 శాతంగానే వుండిపోయింది. అధికవృద్ధి కాలమంటున్న 2003-2011లో కూడా, వృద్ధిలో సేవారంగపు వాటా 70శాతంగావుండగా, తయారీరంగపు వాటా (వస్తు తయారీ, గనులతోసహా)20శాతం కంటే తక్కువగా వుంది.

ఇంతేకాక, ఒక అధ్యయన వ్యాసంలో శృతిపాండే ఇలా చెప్పారు: “ఈ మందగింపులో ప్రభుత్వరంగంకంటే ప్రైవేటురంగం పాత్ర ఎక్కువగా వుంది”(ఇ.పి.డబ్ల్యు 20-7-2013). కనుక ప్రైవేటు రంగానికి పెద్దపీట వేసిన ప్రభుత్వ విధానాలు నిష్ప్రయోజనమని తేలింది. ఆమె ఇంకా ఇలా చెప్పారు. “2008-09 నుండి 2011-12 వరకూ ప్రైవేటురంగ తయారీ పరిశ్రమల వృద్ధి 7.84 శాతానికి తగ్గింది. దీనికి ప్రధాన కారణం రిజిస్టరు కాని పరిశ్రమల వృద్ధిరేటు బాగా తగ్గిపోవటమే. అంతకు ముందు కాలంలో వృద్ధిలో సగం వీటివల్లనే వచ్చింది”.

అంటే తయారీరంగ పరిశ్రమల్లో పెట్టుబడి మదుపు తగ్గుదల చిన్న మధ్యతరహా పరిశ్రమలను ప్రభావితం చేసింది. అవి మూతపడ్డాయి. అలాగే మౌలిక అవసరాలు తీర్చే బట్టలతయారీ వంటి పరిశ్రమలలో వృద్ధి తగ్గిపోతుండగా, కార్లు, బ్రాండ్ వంటి విలాస సరుకుల తయారీరంగం విస్తరించింది. మన విలువైన ఖనిజ ద్రవ్య వనరులను 20శాతంగా వున్న ధనాఢ్యవర్గాల విలాసాలను తీర్చేందుకు వృధాపరుస్తున్నారు. కాగా 80శాతంగా వున్న ప్రజల మౌలిక అవసరాలను తీర్చే తయారీ పరిశ్రమలను నిర్లక్ష్యం చేస్తున్నారు. సామ్రాజ్యవాదుల దోపిడీ అవసరాలను తీర్చేందుకు రూపొందించబడిన భారత ఆర్థిక వ్యవస్థలోని అనివార్య వైరుధ్యమిది.

వ్యవసాయోత్పత్తి స్థంభన

వ్యవసాయోత్పత్తి, దాని ఉత్పాదకతల వృద్ధి గత రెండు దశాబ్దాలుగా స్థంభించిపోయింది. పైరుపచ్చ విప్లవ వ్యూహం అమలుతో వచ్చిన ఉత్సాహం ఉత్పాదకత స్థంభించిపోవటంతో ఒక దశాబ్దం తర్వాత అణగారి పోయింది. 1960 నుండి 2010 వరకూ వ్యవసాయంలో వృద్ధిరేట్లు 3 శాతంకంటే తక్కువగా వుందని పట్టిక-2 తెలుపుతున్నది. (1980వ దశకం దీనికి మినహాయింపు). ఈ కాలమంతటా వ్యవసాయంలో ఉత్పాదకతలో వృద్ధికూడా 1.5 శాతానికి లోపుగానే వుంటూ వచ్చింది. ఫలితంగా ఆహారధాన్యాల దిగుబడి 24 కోట్ల టన్నులకు అటూఇటూగా వుంటూ వస్తున్నది. అలాగే ఆహారధాన్యాల తలసరిలభ్యత రోజుకు 435గ్రాముల వద్దే వుండి పోతున్నది. ఆహారోతర పంటల దిగుబడులు కూడా, కొంత ఎగుడు దిగుడులతో, స్థంభనలోనే వున్నాయి.

ఈ స్థంభనకు ప్రధాన కారణం వ్యవస్థాగత మార్పులకు ప్రయత్నాలు లేకపోవటమే. భూమి పునఃపంపకం జరగనంతవరకూ వ్యవసాయరంగంలో పరిగణించదగిన పురోగతి సాధ్యపడదు. వ్యవసాయ పురోగతికోసం ఉత్పాదకతను పెంచే సాంకేతిక పరిజ్ఞానాన్ని ప్రవేశపెట్టే వ్యూహాన్ని ప్రభుత్వం అమలుజరిపింది. దీనినే పైరుపచ్చ విప్లవమన్నారు. కానీ

భూసంస్కరణలను అమలు జరపలేదు. ఇప్పుడు పైరుపచ్చ విప్లవం రెండవదశ అంటూ అదే వ్యూహాన్ని అమలు జరుపుతున్నారు. అప్పుడు అధిక దిగుబడి వంగడాలైతే, ఇప్పుడు జన్యుమార్పిడి వంగడాలు. ఈ వ్యూహం మొదటి దశలో వ్యవసాయ రంగంలోకి విదేశీ పెట్టుబడి చొరబాటుకు వాహకంగా పనిచేసింది. 1991 తర్వాత ఈ క్రమం మరింత తీవ్రమై విదేశీ పెట్టుబడి పాత్ర భూమి యాజమాన్యానికీ, జన్యుమార్పిడి పంటలతో, మార్కెట్టు యార్దులకూ, చిల్లర అమ్మకాలకూ విస్తరిస్తున్నది. తత్ఫలవసానంగా, పెరిగిన దిగుబడులలో అత్యధిక భాగాన్ని విదేశీ పెట్టుబడి తరలించుకుపోతున్నది. రైతాంగాన్ని నిలువదోపిడీ చేస్తున్నది.

వ్యవసాయరంగంలో ప్రభుత్వ పెట్టుబడి మదుపు కుదింపు, రైతాంగపు సాగు కార్యకలాపాలకు అందిస్తున్న మద్దతు చర్యల తొలగింపు, పరోక్ష ప్రత్యక్ష మాయ పద్ధతుల్లో వ్యవసాయానికి సంస్థాగత రుణపరపతి కుదింపులతో రైతాంగాన్ని భూమి నుండి తొలగించి, గుత్తపెట్టుబడికి అప్పగించే లక్ష్యంతో ప్రభుత్వం వ్యవహరించింది. దీని తక్షణ ఫల్యవసానం రైతాంగ రుణగ్రస్తత పెరిగి దివాళా స్థాయికి చేరటమూ, దీనినుండి తమ భూమికి దూరంకావటం, రెండున్నర లక్షలమంది రైతుల ఆత్మహత్యలు, జనాభా పెరుగుదలకు అనేకరేట్లు ఎక్కువగా భూమిలేని వ్యవసాయ కూలీల సంఖ్య పెరుగుదలా, దశాబ్దకాలం పైగా వ్యవసాయరంగంలో పెట్టుబడి సంచయం స్థూలదేశీయ ఉత్పత్తిలో 2 శాతానికి పరిమితమవటం, వ్యవసాయ రంగంలో వేళ్లానుకున్న రోగానికి సూచికలు.

ఈ రోగానికి మందుగా పెట్టుబడి మదుపు పెంచటాన్ని (ప్రభుత్వ పెట్టుబడి అన్నమాట లేదు) పాలకులు ముందుకు తెస్తున్నారు. అంటే ప్రైవేటు పెట్టుబడిని పెంచి వ్యవసాయాన్ని కార్పొరేటీకరించటమే లక్ష్యంగా పెట్టుకున్నారు. ఈ విదేశీ పెట్టుబడి మదుపు రైతాంగం సృష్టించిన సంపదలను సామ్రాజ్యవాద దేశాలను తరలించడానికే దారితీస్తుంది.

విదేశీ చెల్లింపులలో హీన స్థితి

విదేశీ చెల్లింపులలో సమతుల్యత అన్నది ఏనాడూ భారత ఆర్థిక వ్యవస్థకు అనుకూలంగా లేదు. అది ఎప్పుడూ లోటులోనే వుంది. “విదేశీ చెల్లింపులలో అత్యంత ఆందోళనకర, ప్రమాదకర అంశమేమంటే విదేశీ ద్రవ్యపెట్టుబడిపై పెరుగుతున్న పరాధీనత. భారమౌతున్న విదేశీ రుణాలూ, వాటికి అధిక వడ్డీరేట్లు, రుణాల తిరిగి చెల్లింపు భారం పెరుగుదల, లాభాలూ రాయల్టీలు, సాంకేతిక పరిజ్ఞానం తదితర రూపాలలో సాగుతున్న అసాధారణ దోపిడీ - ఇవన్నీ దేశ ద్రవ్యస్థానకాక అన్ని వనరులను తరలించుకుపోతున్నాయి”. (కా.టి.ఎన్).

పారిశ్రామిక, వ్యవసాయరంగాల పురోగతి స్థంభించిపోగా 66 సంవత్సరాల స్వాతంత్ర్యమనే దాని తర్వాత కూడా మనదేశం ప్రాథమిక ఉత్పత్తుల(పంటలు, వ్యవసాయ సంబంధ ఉత్పత్తులు, ఖనిజాలు) కొన్ని ప్రాథమిక సరుకుల(తోలు సరుకులు, రెడీమేడ్ బట్టలు, చేతివృత్తుల ఉత్పత్తులు, వజ్రాలు ఇవి దిగుమతి చేసుకుని మెరుగుపెట్టి ఎగుమతి చేసేవి) ఎగుమతిదారులుగానే వుండిపోవటం ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించదు. ఇవి మన ఎగుమతుల్లో సగం. మరోవైపున మన దిగుమతుల్లో చమురు, వంటనూనెలు, యంత్రాలు ప్రధానభాగంగా వున్నాయి. విదేశంలోని వినియోగదారుడు కొనటానికి భారతదేశం వైపుచూసే ఒక్క వస్తువూ ఇక్కడ తయారు కావటంలేదు. ఫలితంగా గత మూడేళ్లలోనూ విదేశీ వాణిజ్యంలో లోటు రూపాయల్లో చూసినా, డాలర్లలో చూసినా రెట్టింపు అయ్యింది. అదృశ్యాలు అని పిలిచే గల్ఫ్ దేశాల్లోని భారత శ్రామికులు పంపే ధనం (2011-12లో రూ॥5362 వందలకోట్లు) అలాగే ఇటీవల పెరిగిన సాఫ్ట్వేర్ ఎగుమతులు(రూ॥2992 వందల కోట్లు) ఈ వాణిజ్య లోటును పూరించకపోయివుంటే, దేశం ఏనాడో దివాళా తీసివుండేది. ఇక కరెంటు

పట్టిక : 2

వ్యవసాయ వృద్ధి					
వృద్ధిరేటు దశాబ్ద శాతాలలో					
	1960-70	1971-80	1981-90	1991-2000	2001-09
వ్యవసాయ జిడిపి	3.8	1.5	3.3	2.7	2.8
ఉత్పాదకత / వర్కర్	0.6	0.4	2.3	1.2	1.1
మొత్తం ఉత్పాదకత	0.	0.8	2.0	1.5	1.9

ఆధారం : ఇపిడబ్ల్యు 29-6-2013.

అకౌంటుఖాతాలోవున్న లోటు ప్రైవేటు బదలాయంపులకు దాదాపు సమానంగా వుంది.

విదేశీ చెల్లింపులలో ప్రస్తుత సంక్షోభంలో రెండు అంశాలున్నాయి. ఒకటి : విదేశీ రుణం. 2004లో 10,000 కోట్ల డాలర్లున్న ఈ అప్పు 2013 నాటికి 39,000 కోట్ల డాలర్లకు పెరిగింది. దీనిలో స్వల్పవ్యవధి రుణం 2014 మార్చి నాటికి తిరిగి చెల్లించవలసినది 17,200 కోట్ల డాలర్లు. ఇది 2008లో 5400 కోట్ల డాలర్లు మాత్రమే. ఇప్పుడు 2014 మార్చిలోగా చెల్లించాల్సిన అప్పు మన విదేశీ మారకద్రవ్యంలో 60శాతం.

రెండవది: సామ్రాజ్యవాద దేశాల ద్రవ్యవిధానం భారత్వంటి దేశాల స్వల్పవ్యవధి రుణాన్ని పెంచివేసింది. 2008 ఆర్థిక సంక్షోభంనుండి బయటపడటానికి అమెరికా కేంద్రబ్యాంకు, యూరపు దేశాల కేంద్రబ్యాంకులు వడ్డీ దాదాపు లేకుండా రుణాలివ్వటం చేశాయి. ప్రపంచంలోని ద్రవ్య జూదగాళ్లు తక్కువ వడ్డీకి డాలర్లు అప్పుతీసుకుని అధికవడ్డీ వచ్చే భారత్లో కంపెనీల వాటాలలోనూ, అప్పులుగానూ, రియల్ ఎస్టేటులోనూ మదుపుచేశారు. వడ్డీరేటులోని తేడాతో లాభాలు గడించారు. ఇప్పుడు అమెరికా కేంద్రబ్యాంకు ద్రవ్య విధానాన్ని కఠినం చేస్తానని సూచించగానే ఈ జూదగాళ్లు తమ పెట్టుబడిని వెనక్కు తీసుకోవటం మొదలుపెట్టారు. దీనితో విదేశీ చెల్లింపులలో సమస్య తీవ్రంగా ముందుకొచ్చింది. 2013 మార్చి ఒక్క నెలలో యిలా బయటకు వెళ్లిన నికర పెట్టుబడి 720 కోట్ల డాలర్లు. దీనిలో రుణాలకు చెందినది 540 కోట్ల డాలర్లు. దేశంలోకి ఇంతకుముందు వచ్చిన పెట్టుబడులు రూపాయి మారకం విలువను నిలిపివుంచగా, ఇప్పుడు బయటికి పారిపోవటంతో పతనమౌతున్నది. దీనితో రుణాల తిరిగి చెల్లింపు మరింత భారమౌతున్నది.

ఈ స్వల్పకాలిక విదేశీ రుణంలో భారత దేశంలోని వంద పెద్ద కంపెనీలు చేసిన అప్పు 14,000 కోట్ల డాలర్లు. దీనిలో అత్యధిక భాగాన్ని ఈ కంపెనీలు 2014 మార్చిలోపున చెల్లించాల్సి వుంది. ఇదికాక ఈ కంపెనీలు దేశంలో చేసిన అప్పు వుంది. భారత్లోని వాణిజ్య బ్యాంకులన్నీ కలిసి తాము వితరణ చేసిన రుణాల మొత్తంలో 70శాతం వీటికే అందించాయి.

12-8-2013నాటి బిజినెస్ స్టాండర్డ్ పత్రిక ఇచ్చిన వివరాలు చూడండి : భారత్లోని అతిపెద్ద కంపెనీలలో మూడవవంతు ఆర్థికంగా దివాళాస్థితికి చేరుకున్నాయి. దూకుడుగా పరిశ్రమను విస్తరించేందుకు రుణాలు చేసిన కంపెనీలే వీటిలో ఎక్కువగా వున్నాయి. 2013 మార్చి నాటికి వీటి అప్పు మొత్తం 13లక్షల కోట్లరూపాయలు. ఈ కంపెనీల వాటాలకు షేరు మార్కెట్టులో వున్న విలువకు (మార్కెట్ కాపిటలైజేషన్) ఈ రుణం రెట్టింపుగా వుంది. ఈ స్థితికి చేరినవి 273 కంపెనీలు. ఇవన్నీ బొంబాయి స్టాక్ఎక్స్చేంజి ప్రకారం పెద్ద 500 కంపెనీల లిస్టులోనివే. వీటిలో కొన్ని : టాటాస్టీలు, హిందాల్కో, టాటాపవర్, ఎల్ఆండ్బీ, జేపి అసోసియేట్స్, ఆదాని పవర్, జిఎంఆర్, జిందాల్ స్టీల్, జివికే పవర్, రిలయన్స్ ఇన్ఫ్రా, శ్రీ రేణుకా సుగర్స్, బజాజ్ హిందుస్టాన్, ఇండియన్ ఆయిల్, హెచ్సీఎల్.

ఈ రుణాల పరిస్థితి ఏ స్థాయికి చేరిందంటే, భారత ప్రజలు తమ శ్రమతో ఈ అప్పును తీర్చాలి. లేదా ఈ కంపెనీలు తమ ఆస్తులను అమ్మివేసుకోవాలి. ఈ రెండు పద్ధతులూ యిప్పుడు సాగుతున్నాయి. ఆమ్ఆద్య్(సామాన్యుడి)పై పన్నుభారాలు పెంచుకుంటూ పోతూ దానినుండి వచ్చిన ఆదాయాన్ని బడాబూర్జువా వర్గానికి కట్టబెడుతున్నది. యుపీఏ ప్రభుత్వం గత ఐదేళ్లుగా ఎక్సైజు, కష్టమ్ము సుంకాలు చెల్లించకుండా చేసి ఏడాదికి ఐదులక్షల కోట్ల రూపాయల ధనాన్ని బడాబూర్జువా వర్గానికి యిచ్చింది. అయినా కూడా 1998-99లో తూర్పు ఆసియా పులులు(సింగపూర్, మలేసియా వగైరా) ఎదుర్కొన్న సంక్షోభమే నేడు భారత్కు ఎదురౌతున్నది. బడాబూర్జువా వర్గం తన కంపెనీలను

ప్రైవేటు బ్యాంకుల అనుమతికి సిద్ధమైన ప్రభుత్వం

2011 ఫిబ్రవరి 22న ప్రైవేటు రంగంలో నూతన బ్యాంకులు నెలకొల్పడానికి రిజర్వుబ్యాంకు గేట్లు తెరిచింది. తరువాత అది ప్రైవేటు బ్యాంకుల స్థాపనకు మార్గదర్శకాలను విడుదల చేసింది. ప్రభుత్వ, ప్రైవేటురంగ కంపెనీలు, చిట్‌ఫండ్ కంపెనీలు (ఎన్‌బిఎఫ్‌సి), సూక్ష్మరుణ సంస్థలు (ఎం.ఎఫ్.ఐ) బ్యాంకులు పెట్టుకునేందుకు లైసెన్సులు పొందవచ్చునని తెలిపింది. అవి కొత్తబ్యాంకులనైనా పెట్టవచ్చును లేదా తమ ప్రస్తుత వాణిజ్యాన్నే బ్యాంకుగా మార్చుకోవచ్చు.

2011 ఆగస్టు 29న రిజర్వుబ్యాంకు విడుదలచేసిన ముసాయిదా మార్గదర్శకాలలో రియల్ ఎస్టేటు, ట్రోకరేజి కంపెనీలకు బ్యాంకులు పెట్టేందుకు అనుమతి నివ్వలేదు. అంతిమ మార్గదర్శకాలలో ఈ రంగాలలో వాణిజ్య ప్రయోజనాలను కంపెనీలపై ఆంక్షలు పెట్టకుండా పూరుకుంది.

ప్రైవేటు రంగంలో కొత్త బ్యాంకులకు 1993లో మొదటిసారి తొమ్మిది కంపెనీలకు అనుమతించారు. వీటిలో ఇండస్ ఇండ బ్యాంక్, హెడ్‌డిఎఫ్‌సి బ్యాంక్, ఐసిఐఐ బ్యాంకు, యాక్స్‌స్ బ్యాంకు, ఐడిబిఐ బ్యాంకు ఇప్పటికీ రంగంలో వున్నాయి. మిగిలిన నాలుగు బ్యాంకులనూ-టైమ్స్ బ్యాంకు, సెంచురియన్ బ్యాంకు, గ్లోబల్ ట్రస్టు బ్యాంకు, బ్యాంక్ ఆఫ్ పంజాబ్‌లు సరిగ్గా నడవక మూతపడగా, వాటి వాణిజ్యాన్ని ఇతర బ్యాంకులకు తరలించారు. 2003లో రెండవసారి కోటక్ మహింద్ర, యస్ బ్యాంకులకు అనుమతించారు.

ఒక దశాబ్దం తర్వాత మళ్లీ ప్రైవేటుబ్యాంకుల అనుమతికి 2013 జులై 1 లోపున దరఖాస్తు చేసుకొమ్మని రిజర్వుబ్యాంకు ప్రకటించింది. దాదాపు 35 కంపెనీలు దరఖాస్తు చేసుకున్నాయని తెలుస్తున్నది. వీటిలో లభ్యమైన కంపెనీల వివరాలను పట్టికలో ఇవ్వాము.

1993లోని మార్గదర్శకాలలో బ్యాంకులో ప్రవాస పెట్టుబడుల వాటాపై రిజర్వుబ్యాంకు గరిష్ట పరిమితిని

సెం.	దరఖాస్తుదారు	కంపెనీ	వ్యాఖ్యానం
1.	ఎల్ & టి ఫైనాన్స్	ఎన్‌బిఎఫ్‌సి	ప్రస్తుత వాణిజ్యాన్ని కొత్తబ్యాంకులో చేరుస్తుంది
2.	ఎల్‌ఐసి హౌసింగ్ ఫైనాన్స్	ఎన్‌బిఎఫ్‌సి	ప్రస్తుత వాణిజ్యాన్ని కొత్తబ్యాంకులో చేరుస్తుంది
3.	శ్రీరాం కాపిటల్	ఎన్‌బిఎఫ్‌సి	లారీలకు రుణాల వాణిజ్యం కొత్తబ్యాంకులో కలపదు
4.	ఆదిత్య బిర్లాసూహ్	ఎన్‌బిఎఫ్‌సి	ద్రవ్య వ్యాపారాన్ని కొత్త బ్యాంకుకు తరలించు
5.	ఐజాజ్ ఫిన్‌సర్వీస్	ఎన్‌బిఎఫ్‌సి	ద్రవ్య వ్యాపారాన్ని కొత్త బ్యాంకుకు తరలించు
6.	రిలయన్స్ కాపిటల్	ఎన్‌బిఎఫ్‌సి	రెండు జపాను బ్యాంకులతో ఒప్పందం
7.	మాగ్నా ఫిన్‌కార్ప్	ఎన్‌బిఎఫ్‌సి	ప్రైవేటు ఈక్విటీ నిధులకు 43.5 శాతం వాటా
8.	ముత్తూట్ ఫైనాన్స్	ఎన్‌బిఎఫ్‌సి	కొత్త బ్యాంకు
9.	యుఎఇ ఎక్స్‌ఛేంజన్	ఎన్‌బిఎఫ్‌సి	వివరాలు తెలియవు
10.	ఐడిఎఫ్‌సి	ఎన్‌బిఎఫ్‌సి	మౌలికసదుపాయాల వాణిజ్యం కొత్తబ్యాంకుకు తరలించు
11.	ఐఎఫ్‌సిఐ	ఎన్‌బిఎఫ్‌సి	కొత్త బ్యాంకు
12.	శ్రీ ఇన్‌ఫ్రా ఫైనాన్స్	ఎన్‌బిఎఫ్‌సి	కొత్త బ్యాంకు
13.	టిఎఫ్‌సిఐ	ఎన్‌బిఎఫ్‌సి	కొత్త బ్యాంకు
14.	ఇండియా బుల్స్	ఎన్‌బిఎఫ్‌సి	ప్రస్తుత వాణిజ్యం కొత్తబ్యాంకుకు తరలించు
15.	ఇండియా ఇన్‌ఫ్రాలైన్	ట్రోకరేజి	ప్రస్తుత వాణిజ్యం కొత్తబ్యాంకుకు తరలించు
16.	ఈడిల్‌వీస్	ట్రోకరేజి	ప్రస్తుత వాణిజ్యం కొత్త బ్యాంకుకు తరలించు
17.	రేలిగేర్ ఎస్‌టేట్‌ప్రజెస్	ట్రోకరేజి	అమెరికా బ్యాంకుతో ఒప్పందం
18.	జె.ఎమ్. ఫైనాన్షియల్	ట్రోకరేజి	కొత్త బ్యాంకు
19.	వాల్యూ ఇండస్ట్రీస్	కంపెనీ	వీడియోకాన్ కంపెనీ
20.	టాటా సన్స్	కంపెనీ	కొత్త బ్యాంకు
21.	బంధన్ ఫైనాన్షియల్	సూక్ష్మరుణ	సూక్ష్మరుణ వాణిజ్యం కొత్త బ్యాంకుకు తరలించు
22.	జనలక్ష్మి	సూక్ష్మరుణ	సూక్ష్మరుణ వాణిజ్యం కొత్త బ్యాంకుకు తరలించు
23.	తపాలాశాఖ	ప్రభుత్వం	కొత్త బ్యాంకు
24.	సూర్యమణి ఫైనాన్స్	తెలియదు	తెలియదు
25.	ఇన్‌మాక్స్	తెలియదు	తెలియదు
26.	స్టార్ట్ గ్లోబల్‌వెంచర్స్	తెలియదు	వారంముందే కంపెనీగా రిజిస్టరు చేశారు

ఆధారం : ఇకనామిక్ టైమ్స్, 2-7-2013

విధించలేదు. 2001లో ఇచ్చిన మార్గదర్శకాలలో 40శాతం వాటాను గరిష్ట పరిమితిగా పెట్టింది. విదేశీ కంపెనీలు కూడా ప్రవాస పెట్టుబడి క్రిందకే వస్తాయి.

తరిగిపోవటంతో ప్రజాజీవనం కల్లోలభరితమౌతున్నది. ప్రజలు ఆస్తులు కోల్పోవటం పెరుగుతున్నది. దారిద్ర్యం, ఆకలి పెరుగుతున్నాయి.

సర్వరోగ నివారిణిగా విదేశీ పెట్టుబడి

సామ్రాజ్యవాద ద్రవ్యసంస్థల సేవలో వున్న త్రయం మన్రోహాసింగ్, మాంటేక్‌సింగ్, చిదంబరం (మరో వ్యక్తి ఐఎంఎఫ్‌లో ఉద్యోగం చేసిన రఘురాం రాజన్ రిజర్వు బ్యాంకు గవర్నరుగా వీరితో కలుస్తున్నాడు) భారతదేశ ప్రయోజనాలను సామ్రాజ్యవాదానికి లోబరుస్తున్నారు. చట్టాన్ని మోసగించి, రూ. 1120 కోట్ల పన్నులను ఎగవేసి ఆర్థిక నేరానికి పాల్పడిన వొడాఫోన్ కంపెనీతో ఇద్దరు కార్పొరేటు లాయర్లయిన చిదంబరం, కపిల్‌సింఘాల్‌లు రాజీకుదుర్చుకున్నారు. దీనికి వారు చెప్పిన సాకు విదేశీ పెట్టుబడులురావాలంటే విదేశీకంపెనీలను వేధించరాదని. ఆర్థిక నేరానికి పాల్పడిన ఒక విదేశీ కంపెనీ ముందు పాలకులు మోకరిల్లటం సిగ్గుచేటు. ఇది బహుళజాతి కంపెనీలకు తాము ఆర్థిక నేరాలకు పాల్పడినా ఎలాంటి చర్యలూ వుండబోవని హామీ యివ్వటమే.

భారత్ 21వ శతాబ్దంలో ప్రపంచ ఆర్థికశక్తిగా అవతరించేందుకు నూతన ఆర్థిక విధానాలు చేపట్టిననీ, దానిలో నమ్మకముంచమనీ ఆనాటి ప్రధాని పి.వి. నరసింహారావు ప్రజలను కోరాడు. సాధించిందేమిటి? ప్రపంచ ఆర్థికశక్తి సంగతేమోగానీ ఒక విదేశీ కంపెనీ ముందు మోకరిల్లింది. రిటైరైన తర్వాత ఆయన తన రాజకీయ జీవితంలోకెల్లా పెద్ద తప్పుచేశానని అన్నా ఫలితమేముంది.

ఆనాటి సంక్షోభపు కొనసాగింపే నేటి సంక్షోభం. ఆనాటి చర్యలేవీ ఆ సంక్షోభాన్ని పరిష్కరించలేక పోయాయి. ఈ చేదు అనుభవాల నుండి నేర్చుకునే బదులుగా యుపిఏ ప్రభుత్వం విదేశీ పెట్టుబడులపై ఆంక్షలు తొలగిస్తున్నది. రక్షణరంగ పరిశ్రమల నుండి టెలికామ్ వరకూ, బ్యాంకులు, బీమా, పెన్షన్లు నుండి కిరాణి వరకూ అన్ని పరిశ్రమలు, వాణిజ్యాలలో విదేశీ పెట్టుబడి మదుపుపై వున్న గరిష్ట పరిమితిని పెంచుతూ పోతున్నారు. అనేక పరిశ్రమల్లో ఇది నూటికి నూరు శాతంగా వుంది.

ఇది ఇక్కడతోనే ఆగిపోదు; మరిన్ని చర్యలు రాబోతున్నాయి. కేంద్రమంత్రులు మౌలిక సదుపాయాల కల్పన ప్రాజెక్టులను సమీక్షించారు. బొగ్గు, విద్యుత్తు, రైల్వేలు, రహదారులు, నౌకాయానం, పౌరవిమానయానాలకు సంబంధించి ప్రైవేటు-ప్రభుత్వ భాగస్వామ్యంతో 1.15 లక్షల కోట్ల రూ॥ల ప్రాజెక్టుల నిర్మాణాన్ని ఈ ఏడాదిలోగా త్వరితం చేయమని ఆదేశాలిచ్చారు. దీనిని నుసరించి నిధుల కొరత

వున్నదంటూ 47 మౌలిక సదుపాయరంగ ప్రాజెక్టులలో ప్రైవేటు ఈక్విటీ నిధుల మదుపుకు ప్రధాని అనుమతించారు. అంటే పై రంగాలన్నింటిలోకీ విదేశీ పెట్టుబడులు ప్రవహిస్తాయి.

ఈ విధంగా భారతప్రజల రక్తాన్నిపీల్చి లాభదాహాన్ని తీర్చుకునేందుకు సామ్రాజ్యవాద రక్కసులకు భారతదేశాన్ని యుపిఏ ప్రభుత్వం అప్పగిస్తున్నది. దేశంలోని ప్రఖ్యాత ఆర్థిక విశ్లేషణాపత్రిక ఎకనమిక్ అండ్ పాలిటికల్ వీక్లీ తన సంపాదకీయంలో ఇలా వ్యాఖ్యానించింది. “గత దశాబ్దంలో డివిడెండ్లు, వడ్డీల చెల్లింపులు పెరిగిపోతూరావటం, దేశంలోకి విదేశీ పెట్టుబడులు రుణాలుగా, వాటాల కొనుగోలుగా రావటం వల్లనేనన్న వాస్తవాన్ని తద్వారా విదేశీ చెల్లింపులలో డివిడెండ్లు, వడ్డీ చెల్లింపులు పెరుగుతున్నాయన్న వాస్తవాన్ని తెలుపుతున్నది. సరుకుల, సేవల ఎగుమతులు తగ్గిపోవటం కూడా విదేశీ చెల్లింపుల స్థితిని మరింత బలహీనపరుస్తుంది. భారత విదేశీ చెల్లింపుల సమస్యలకు విదేశీ పెట్టుబడులపై భారత పరాధీనతను తగ్గించటం ఒక పరిష్కారం. కాగా, ఈ పరిష్కారాన్ని వినేందుకు కూడా నార్లెజ్లుకు (విత్త మంత్రిత్వశాఖ కార్యాలయం) మింట్ స్ట్రీట్ (రిజర్వుబ్యాంకు)లోని రాజ్యాధిపతులు సిద్ధంగాలేరు” (13-7-2013)

కా॥ టి.ఎన్ “భారత ఆర్థిక వ్యవస్థను ఇంత హీనస్థాయికి దిగజార్చిన తర్వాత భారతదేశపు పరువుప్రతిష్టలు అవమానకర హీనస్థాయికి చేరుకోవటం ఆశ్చర్యకరమేమీ కాదు. ఎకనమిక్ టైమ్స్‌లోని ఈ క్రిందివార్త జాతీయాభిమానం గల ప్రతి ఒక్కరినీ అమితంగా కృంగదీస్తుంది” (అంటూ జపాను నౌకా నిర్మాణ కంపెనీలు కొనుగోలుదారు రుణం క్రింద భారత ప్రభుత్వమిచ్చిన చెల్లింపు హామీని నిరాకరించి, ఒక విదేశీ బ్యాంకు నుండి హామీ కావాలని పట్టుబట్టాయి. ఇక్కడ ఆ భాగంలో అదే ఎకనమిక్స్ టైమ్స్ పత్రికలో ఇటీవలి వార్తను చేరుస్తున్నాను).

“ద్యూష్ టెలికాం, వొడాఫోన్, సిస్టెమా, చిల్డ్రెన్ ఇన్‌వెస్ట్‌మెంట్ ఫండ్, టిసిఐ సైప్రస్ హోల్డింగ్స్ వంటి 17 విదేశీ కంపెనీలు ద్విపక్ష పెట్టుబడి మదుపు రక్షణ ఒప్పందం క్రింద భారత ప్రభుత్వానికి నోటీసులిచ్చాయి. భారత న్యాయస్థానాలలో కాకుండా, అంతర్జాతీయ బేరసారాల వ్యవస్థ ద్వారానే (ఆర్థిక నేరాలనే వాటిని) వివాదాలు పరిష్కరించుకోవాలట. వైట్‌ఫిల్డు ఇండస్ట్రీస్ ఆస్ట్రేలియాతో ఇలాంటి వివాదంలో ఇప్పటికే భారత్ ఓడిపోయింది.” (9-8-2013)

అంటే విదేశీ కంపెనీలు భారత చట్టాలకు లోబడవు; వాటికి తమ స్వంత చట్టాలేకావాలట. ప్రపంచ

రిజర్వుబ్యాంకు నియమాల ప్రకారం 51 శాతం వాటా బయటి వారికుండా(పబ్లిక్). దీనిని 49 శాతం ప్రవాస పెట్టుబడితో కలిపిచూస్తే, ప్రవాస భారతీయులకూ, విదేశీకంపెనీలకూ బ్యాంకులు పెట్టుకునేందుకు అనుమతి నివ్వవచ్చునని అర్థమౌతుంది. ఇప్పటికీ దరఖాస్తు చేసుకున్న, వివరాలు తెలిసిన 26 కంపెనీల దరఖాస్తు దారుల్లో రెండు కంపెనీలు విదేశీ బ్యాంకులతో మిలాఖత్తు ఒప్పందం చేసుకున్నాయి. నాలుగు కంపెనీలు అసలు స్టాక్‌మార్కెట్టులో చేరిలేవు. ఈ కంపెనీలు రిజర్వుబ్యాంకు నిబంధనలను ఎలా పరిపూర్ణిచేస్తాయో తెలియదు. ఇవన్నీ చూడగా దరఖాస్తుదారుల్లో మూడు లేక నాలుగింటికే అనుమతి నివ్వవచ్చునని తెలుస్తున్నది.

విదేశీ కంపెనీల, ప్రవాస భారతీయుల వాటాలపై పరిమితి వున్నందున వాటిపై అదుపు భారతీయులదేనని చెప్పుకుంటున్నారు. తక్కువ వాటావున్నా పెత్తనం విదేశీ కంపెనీలదేనని బీమా రంగపు అనుభవం తెల్పుంది. 24 శాతం వాటా మాత్రమేవున్న విదేశీ కంపెనీ ప్రతినిధి అయిన డైరెక్టరుకు బోర్డు ఆఫ్ డైరెక్టర్లు చేసిన నిర్ణయాన్ని వీటో చేసి అధికారం వుందని ఆర్థికల్స్ ఆఫ్ అసోసియేషన్‌లో పేర్కొని పెత్తనం సాగిస్తున్నాయి. బ్యాంకులు కూడా బీమా కంపెనీల మార్గాన్నే అనుసరిస్తాయనటంలో సందేహంలేదు. 2013 జులైలో కేంద్రప్రభుత్వం బీమారంగంలో 100శాతం విదేశీ పెట్టుబడిని అనుమతించింది. ఈ బ్యాంకులకు కూడా తర్వాత అలాంటి అనుమతినిస్తుంది.

ప్రైవేటు బ్యాంకులు పెరిగినందున ఆర్థిక సమ్యేళం (ఇంక్వాజన్) విస్తరిస్తుందని రిజర్వుబ్యాంకు, ప్రభుత్వమూ వాదిస్తున్నాయి. దీనికెలాంటి ఆధారమూ లేదు. 16-5-2013 నాటి బిజినెస్ లైన్ దినపత్రికలో ఆర్థికవేత్తలు సిపి చంద్రశేఖర్, జయతిఘోష్‌లు “ప్రైవేటు బ్యాంకులు ఆర్థిక సమ్యేళనానికి తోడ్పడవు” అన్న వ్యాసాన్ని రాశారు. **(తరువాయి 7వ పేజీలో)**

➔ తెగసమ్మి వేసుకుంటున్నది. అప్పుల ఊబిలో పడ్డ సుజలాన్, జెట్ ఎయిర్‌వేన్‌ల అమ్మకం, రాబోయే కంపెనీల అమ్మివేత వరదకు సూచికలుగా వున్నాయి. గత ఏడాది విదేశీ పెట్టుబడుల ప్రోత్సాహబోర్డు అనుమతించిన మదుపులలో అత్యధికభాగం భారత్‌లోని కంపెనీల వాటాలను విదేశీయులు కొనటానికి అనుమతించినవే.

2-8-2013నాటి బిజినెస్ స్టాండర్డ్ పత్రికలో వచ్చిన వార్తను చూడండి : బొంబాయి స్టాక్‌ఎక్స్‌చేంజిలోని అతిపెద్ద 500 కంపెనీలలో ఇప్పటివరకూ 464 కంపెనీలు తమ వాటాదారుల వివరాలను తెలుపగా, వీటిలో 248కంపెనీలలో విదేశీపెట్టుబడి తన వాటాను పెంచుకున్నది. ఈ పెంపుదల 5 నుండి 15శాతం వరకూ వుంది. వీటిలో కొన్ని కంపెనీలు : ఆస్ట్రాజెనికా ఫార్మా, పివిఆర్, ఫార్మిస్ హెల్త్‌కేర్, స్ట్రైడ్ ఆర్మొలాబ్, యునైటెడ్ ఫాస్ఫరస్, భారతీ ఎయిర్‌టెల్, డా॥ రెడ్డిలాబ్స్, ఆయల్ ఇండియా, మహింద్రా&మహింద్రా, ట్రిటానియా ఇండస్ట్రీస్, ఎన్‌టిపిసి, రిలయన్స్ కమ్యూనికేషన్స్.

1991లో భారత ఆర్థికాన్ని అతలాకుతలం చేసిన విదేశీ మారకద్రవ్య సంక్షోభం మరింత బలంగా నేడు భారత్‌ను తాకింది. ప్రస్తుత కరెంటు అకౌంటులోని లోటును పూరించుకోవాలంటే ఏడాదికి 9000 కోట్ల డాలర్ల విదేశీ పెట్టుబడి అదనంగా రావాల్సి వుంటుందని ఒక అంచనా. ఇది అసాధ్యం. ఎందుకంటే 2012-13లో వచ్చింది 6700 కోట్ల డాలర్లు. ఇక సామ్రాజ్యవాదుల ముందు సాష్టాంగపడక తప్పదు.

అదుపులేని ద్రవ్యోల్బాణం

విదేశీ చెల్లింపులలో హీనస్థితి రూపాయి మారకం విలువ పతనానికి కారణం కాగా, దేశంలో కూడా రూపాయి విలువపడిపోతూ రావటానికి కారణమేమిటి? వ్యవసాయరంగం, తయారీ పరిశ్రమలలో వృద్ధి స్థంభనలో వుండగా, సేవారంగ వృద్ధిరేటు కుంటుపడగా (ప్రపంచ ఆర్థికసంక్షోభంతో తగ్గిన సాఫ్ట్‌వేర్ ఆదాయం, మౌలికరంగ నిర్మాణాలలో ముందుకు వెళ్ళని స్థితి) బడ్జెటులోటు పెరుగుతుండగా, రూపాయి విలువ స్థిరంగా ఎలా వుండగలదు? 2008 నుండి కొనసాగుతున్న ద్రవ్యలోటు ద్రవ్యోల్బాణాన్ని తెచ్చింది. దీనితో ధరలూ, పన్నులు పెరిగి ప్రజల నిజ ఆదాయాలు తరిగిపోతున్నాయి. దీనితో ప్రజల పొదుపు తగ్గిపోతున్నది. వాణిజ్య బ్యాంకులు ప్రజల నుండి సేకరించిన ధనం బడా బూర్జువాల ఎగవేతతో నిరర్థక ఆస్తులుగా పేరుకుపోతున్నాయి. దీనితో తగిన నిపుత్రిలో సంపదను సృష్టించకుండానే ఆర్థిక వ్యవస్థలో ద్రవ్య చలామణి పెరగటంతో రూపాయి విలువ తరిగి పోతున్నది. రూపాయి విలువ ఇంటా బయటా

ఆర్థిక శక్తిగా ఆవిర్భవిస్తున్న సర్వసత్తాక రాజ్యం భారత్ అని యుపిఏ, ఎన్‌డిఏ నాయకులు చెప్పుకోవటం వింతగాలేదా? అవునండి ఇదే వారి దృష్టిలో ‘అద్భుత భారత్’, ‘ప్రకాశ భారత్’!

ఆవగింజంత దేశభక్తి వున్న భారత పౌరుడెవరైనా ఈ దౌర్భాగ్యస్థితికి వ్యతిరేకంగా తిరగబడి భారతదేశ, భారత ప్రజల గౌరవాన్ని తిరిగి నిలపటానికి పూనుకుంటాడు.

ఏం చెయ్యాలి?

వ్యవసాయ పురోగతి స్థంభన; పారిశ్రామిక ప్రగతి మరుగుజ్జుతనం; విదేశీ పెట్టుబడిపై పరాధీనత, బయటపడలేని విదేశీ చెల్లింపుల చిక్కు సమస్య, అదుపులేని ద్రవ్యోల్బాణం, ఇంటా బయటా రూపాయి విలువ పతనం, తీరని నిరుద్యోగసమస్య - భారత్ ఒక అర్థభూస్వామ్య, అర్థవలస దేశమని తెలుపుతున్నాయి.

దున్నేవారికే భూమి ప్రాతిపదికన విప్లవ భూ సంస్కరణలు అమలుజరపకుండా, సామ్రాజ్యవాదం రుద్దిన సాంకేతిక పరిజ్ఞానంతో వ్యవసాయ రంగ పరివర్తనకు పూనుకోవటం వ్యవసాయరంగ వృద్ధి స్థంభనకు మూలకారణం. కా॥ టి.ఎన్. చెప్పినట్లు ఈ పరిణామం “రైతాంగాన్ని దశాబ్దాలపాటు అత్యంత క్రూరమైన దోపిడీకి, బానిసత్వానికి గురిచేస్తుంది.” ఈ స్థితినే ఈనాడు మనం దేశంలో చూస్తున్నాం. ఈనాడు గ్రామీణ ఆర్థిక వ్యవస్థ అనుభవిస్తున్న నరకయాతన, రైతాంగాన్ని భూముల నుండి వెళ్లగొట్టడం, వారి ఆత్మహత్యలు, పెరుగుతున్న భూమి కేంద్రీకరణ, వ్యవసాయ కూలీల సంఖ్య పెరుగుదల, క్రిందికులాలపై అగ్రకులాల పెరుగుతున్న ఆధిపత్యం ఈ పరిణామపు సూచికలు. పూర్వదలు భూస్వామ్య విధానాన్ని సంపూర్ణంగా రద్దుచేయకుండా భారత వ్యవసాయరంగం కానీ, ఆర్థిక వ్యవస్థగానీ ఒక్క అంగుళమైనా ముందుకు వెళ్లలేవు.

సహాయం, రుణాలు, పెట్టుబడులు ఏ రూపంలోని విదేశీపెట్టుబడి అయినా భారత ఆర్థికవ్యవస్థ స్వావలంబన పురోగతుల గొంతునులిమి వేసేవిగానే వుంటాయి. మన పరాధీనతను బలీయం చేస్తాయి. మన మానవ, ఖనిజ, ద్రవ్యవనరుల దోపిడీని పెంచి కోట్లాది ప్రజలను దారిద్ర్యంలోకి పడద్రోస్తాయి. ఈ విదేశీ పెట్టుబడిపై పరాధీనతను ఆపకపోతే భారతదేశం పేద దేశంగానే వుండిపోతుంది. భారత ప్రజలు దుర్భర దారిద్ర్యంలోనే వుండిపోతారు.

ప్రస్తుత అర్థ భూస్వామ్య, అర్థ వలస వ్యవస్థను కూలద్రోసి, నూతన ప్రజాస్వామిక వ్యవస్థ స్థాపన కొరకు పోరాడటమే ప్రతి భారతపౌరుడి కర్తవ్యం. ★

భారతదేశంలో కార్మికుల ఆందోళనలు

మహారాష్ట్ర : మహీంద్ర అండ్ మహీంద్ర కార్మికుల సమ్మె

మహారాష్ట్రలోని ఇగత్‌పూరిలోనున్న మహీంద్ర అండ్ మహీంద్ర ఇంజనుల పరిశ్రమకు చెందిన 1600మంది కార్మికులు ఏప్రిల్ 18వ తేదీ నుండి పనిముట్లను కిందపడవేసి నిరవధిక ఆందోళన చేశారు. యాజమాన్యం విధుల నుండి తొలగించిన ఇద్దరు కార్మికులను వెంటనే పనిలోకి తీసుకోవాలని డిమాండ్ చేశారు. అక్రమ సస్పెన్షన్లను వ్యతిరేకించటంతోపాటుగా, కాంట్రాక్టు కార్మికుల వేతనాలలో అంతరాలను తొలగించాలని వారు డిమాండ్చేశారు. ఏప్రిల్ 21న మహీంద్ర గ్రూపు యాజమాన్యం, సస్పెన్షన్‌కు గురైన ఆ ఇద్దరు కార్మికులను తిరిగి పనిలోకి తీసుకుంటూ వారిపై మోపిన ఆరోపణలను వెనక్కు తీసుకుంది.

ఆంధ్రప్రదేశ్ : ‘నిమ్న’ హాస్పిటల్ కార్మికుల సమ్మె

హైదరాబాద్‌లోని ‘నిమ్న’లో పనిచేసే 1200మంది పారిశుధ్య కార్మికులు తమకు ఉద్యోగాలను స్థిరపరచాలని, పదోన్నతులు కల్పించాలని డిమాండ్ చేస్తూ ఏప్రిల్ 22 నుండి తమ విధులను బహిష్కరించారు. నిమ్న మిలీనియం భవన సముదాయం వద్ద నుండి హాస్పిటల్ ప్రవేశద్వారం వరకు కార్మికులు ప్రదర్శన నిర్వహించి, హాస్పిటల్ యాజమాన్య దిష్టిబొమ్మను తగులబెట్టారు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ : విశాఖ ఉక్కు పరిశ్రమ కార్మికుల సమ్మె

ప్రభుత్వరంగ విశాఖ ఉక్కు పరిశ్రమ కార్మికులు, ఏప్రిల్ 29వ తేదీన ‘టూల్‌డౌన్’ కార్యక్రమం చేపట్టి నిరసన తెలిపారు. తమ వేతనాల సవరణను, పెన్నను పథకాన్ని ప్రవేశపెట్టాలని వారంతా డిమాండ్ చేశారు.

హర్యానా : ఆటోమొబైల్ కార్మికుల సమ్మె

మే 19న కైథల్‌లో తొలగించబడిన 200మంది మారుతీసుజుకీ కార్మికుల నిరసనాందోళనపై పోలీసులు దాడిచేశారు. దీనిని నిరసిస్తూ మే 27న, హర్యానా రాష్ట్రం గురుగావ్‌లోని మినీ సచివాలయం ఎదుట ఏడు కార్మిక యూనియన్లకు చెందిన కార్మికులు ధర్నా నిర్వహించి మే 19న జరిగిన పోలీసుల దాడిని నిరసించారు. మారుతీసుజుకి, హోండా, సుజుకి పవర్‌ట్రయిన్, రీకో, సుజుకీ మోటార్ సైకిల్, హీరో మోటార్ కార్పొరేషన్, సోనా కోయో స్టీరింగ్ మరియు సత్యమ్ ఆటో పరిశ్రమలకు చెందిన యూనియన్లు ఈ ఆందోళనకు నాయకత్వం వహించాయి.

జమ్ము-కాశ్మీర్ : ప్రభుత్వ ఇంజనీరింగ్‌శాఖ కార్మికులు

మే 27న, జమ్ముకాశ్మీర్ రాష్ట్రానికి చెందిన ప్రభుత్వ ఇంజనీరింగ్‌శాఖ కార్మికులు, రోజువారీ కార్మికుల, క్యాజువల్ కార్మికుల వేతనాలను పెంచాలని, వేతన బకాయలను చెల్లించాలని, క్రమం తప్పకుండా వేతనాలను చెల్లించాలని డిమాండ్ చేశారు. ఈ కార్మికుల నిరసనాందోళనలను అణచివేసేందుకు పోలీసులు లాఠీఛార్జితోపాటు నీటి ఫిరంగులను సైతం ప్రయోగించారు.

ఏప్రిల్ 25న జమ్ముకాశ్మీర్ ప్రభుత్వ ఉద్యోగులు మౌన ప్రదర్శన నిర్వహించి, రోడ్లపై బైరాయించి శ్రీనగర్ పట్టణంలో నిరసన తెలిపారు. కాంట్రాక్టు ఉద్యోగులను స్థిర ఉద్యోగులుగా తీసుకోవాలని, తమ వేతనాలను పెంచాలని డిమాండ్ చేశారు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ : పేపరు మిల్లు కార్మికులపై నిరసన

జూన్ 11న కర్నూలులో, కార్మికశాఖాధికారి కార్యాలయం ఎదుట రాయలసీమ పేపరుమిల్లు కార్మికులు ధర్నా నిర్వహించారు. తమకు మూడు నెలలుగా వున్న వేతన బకాయలను చెల్లించాలని డిమాండ్ చేశారు. ఆసియాలో అతిపెద్ద పేపరు పరిశ్రమలలో ఇది ఒకటి!

ఆంధ్రప్రదేశ్ : జూట్‌మిల్ లాకౌట్‌కు నిరసన

రోజుకు 30టన్నుల సరుకు ఉత్పత్తిచేసే కొత్తవలసలోని ఉమాజూట్ మిల్స్ యాజమాన్యం హటాత్తుగా మిల్లు లాకౌట్ ప్రకటించింది. జూన్ 10వ తేదీన కంపెనీలో పనిచేసే కార్మికులంతా కార్మికశాఖ జాయింట్ కమీషనర్ కార్యాలయం ఎదుట ధర్నా నిర్వహించి, వెనువెంటనే కంపెనీని తెరిపించాలని డిమాండ్ చేశారు.

తమిళనాడు : వ్యవసాయ కార్మికుల నిరసన

800మంది మహిళలతోసహా 1200మంది వ్యవసాయ కార్మికులు తంజావూరు పట్టణంలోని ప్రధాన రహదారిని దిగ్బంధించి, తమకు రావలసిన వేతన బకాయలను డిమాండ్చేశారు.

తమిళనాడు : నోకియా కార్మికుల సమ్మె

చెన్నైకి దగ్గరలోని శ్రీ పెరంబదూర్‌లోని నోకియా పరిశ్రమలో పనిచేస్తున్న 200 మంది కార్మికులు జూన్ 6 నుండి సమ్మెచేపట్టారు. తొలగించబడిన తమ సహకార్మికులు 9మందిని తిరిగి విధుల్లోకి తీసుకోవాలని వారు డిమాండ్ చేశారు.

పంజాబ్ : ఫిలిప్స్ ఇండియా కార్మికుల నిరవధిక సమ్మె

పంజాబ్ రాష్ట్రం-మొహాలి వద్దనున్న ఫిలిప్స్ ఎలక్ట్రానిక్ పరిశ్రమలో కార్మికులు ఏప్రిల్ 25 నుండి నిరవధికసమ్మె చేపట్టారు. తమ సమస్యలు, డిమాండ్లపై కార్మిక యూనియన్ నాయకత్వంతో పరిశ్రమ యాజమాన్యం చర్చలు జరపాలని వారు డిమాండ్ చేశారు. కానీ పరిశ్రమ యాజమాన్యం మొండిగా వ్యవహరించటమేగాక, కార్మిక యూనియన్‌తో చర్చలు జరిపేందుకు అది సుముఖంగా లేదు. అంతేగాక, సమ్మెలో పాల్గొన్న కార్మికులపై కక్ష సాధించటంతోపాటుగా, కాంట్రాక్టు కార్మికులను పెట్టుకొని పరిశ్రమలో ఉత్పత్తిని ఆగనీయకుండా చూసేందుకు ప్రయత్నించింది.

ఆంధ్రప్రదేశ్: ఈస్ట్‌కోస్ట్ రైల్వే కార్మికుల ఆందోళన

ఈస్ట్‌కోస్ట్ రైల్వేకు చెందిన రైల్వేట్రాకులను, ఫ్లాట్‌పారాలను శుభ్రంచేసే పనిలోవున్న కాంట్రాక్టు కార్మికులు విశాఖపట్నంలోని ఒక కాంట్రాక్టరువద్ద 8 సంవత్సరాల కాలంగా పనిచేస్తూవస్తున్నారు. ఈ కాంట్రాక్టు కార్మికులనందరినీ అర్థాంతరంగా తొలగించటాన్ని నిరసిస్తూ, వీరందరికీ వెంటనే పనికల్పించాలని డిమాండ్చేస్తూ మేడేనాడు విశాఖపట్నం రైల్వేస్టేషన్‌లో ఆందోళన చేపట్టారు. ఆందోళనకారులను పోలీసులు బలవంతంగా అక్కడినుండి తొలగించారు.

మహారాష్ట్ర: బజాజ్ ఫతక్ పరిశ్రమ కార్మికుల సమ్మె

ఘానేకు దగ్గరలోని బజాజ్ ఫతక్ పరిశ్రమలో పనిచేసే దాదాపు రెండువేలమంది కార్మికులు జూన్ 26 నుండి నిరవధిక సమ్మె చేపట్టారు. వారంతా తమ వేతనాల పెంపును, తొలగించిన 14 మంది కార్మికుల పునర్నియామకాన్ని, కాంట్రాక్టు కార్మికుల స్థిరమైన ఉద్యోగాలను డిమాండ్ చేశారు. దీనితోపాటుగా కంపెనీ కార్మికులకు ఒక్కో షేరు రూపాయి చొప్పున 500 ఈక్విటీ షేర్స్ తీసుకునే అవకాశం కల్పించాలని డిమాండ్ చేశారు. ★

ప్రపంచ దేశాలలో కార్మికుల ఆందోళనలు

న్యూకాలిడోనియా : కార్మికుల సాధారణ సమ్మె

న్యూ కాలిడోనియా వ్యాపితంగా మే 14వతేదీన వేల సంఖ్యలో కార్మికులు సార్వత్రిక సమ్మెచేశారు. 12రోజుల సార్వత్రిక సమ్మె తర్వాత ధరల తగ్గింపుతో సహా కార్మికుల మరికొన్ని సమస్యలను పరిష్కరించటానికి యాజమాన్యం ఒప్పుకుంది. వినియోగదారుల 80శాతం అవసరాలను తీర్చే 300 ఆహార ఉత్పత్తులలోని 200వస్తువుల ధరలలో మే చివరినాటికి 10శాతం తగ్గింపుకు అంగీకారం కుదిరింది. బ్యాంకు ఛార్జీలు, ఫోనుబిల్లులు, ఇంటర్నెట్ ఛార్జీలు తగ్గాయి. మారుమూల ప్రాంతాల్లో నివసించేవారి ప్రయాణఛార్జీలు కూడా ప్రభుత్వం సబ్సిడీ ఇవ్వటంతో తగ్గనున్నాయి.

స్పెయిన్ : కార్మికుల నిరవధిక సమ్మె

హెవ్‌లెట్ - ప్యాకార్డ్ కంపెనీలో పనిచేసే దాదాపు 2వేలమంది సిబ్బంది జూన్ 2నుండి నిరవధిక సమ్మెలోకి వెళ్ళారు. తమ వేతనాలలో 10శాతం కోత విధించాలనుకుంటున్న, వారంలో పనిగంటలను 60కి పెంచాలనుకుంటున్న యాజమాన్య పథకాలను వీరు వ్యతిరేకించారు. యాజమాన్య పథకం ప్రకారం, వేతనమేమీ లేకుండా కార్మికులచే ఆదివారాలు కూడా పనిచేయించాలి. బార్నిలోనా, జారగోజా, జవీడో, లియోన్, మాడ్రిడ్‌లలోని 95శాతం కార్మికులు ఈ సమ్మెలో పాల్గొన్నారు.

ఇంగ్లాండు : ప్రభుత్వ కార్మికుల సమ్మె

ఇంగ్లాండులో పెన్షన్లు, రెవిన్యూ, కస్టమ్స్ తదితర ప్రభుత్వ శాఖలలో పనిచేసే వేలాదిమంది సిబ్బంది వేతనాలు, పెన్షన్లు, ఉద్యోగాలలో ప్రభుత్వ కోతలకు వ్యతిరేకంగాను, పనిపరిస్థితుల మెరుగుదల కోసం జూన్ 6వ తేదీన సమ్మెచేశారు.

ఫ్రాన్స్ : సోనీ కర్మాగారాన్ని దిగ్బంధించిన కార్మికులు

జూన్ మొదటివారంలో, ఫ్రాన్స్‌లోని సోనీ కంపెనీ కార్మికులు ఆ కంపెనీని దిగ్బంధించారు. సోనీ పరిశ్రమను విక్రయించే లోపుగానే తమకు చెల్లించే బోనస్‌లను పెంపుచేయాలని డిమాండ్చేశారు.

టొరాంటో : కార్మికుల సమ్మె

మే చివరి వారంలో బ్రాంప్టన్, ఆన్‌టారియో, నార్త్ ఆఫ్ టొరాంటోలోలోని టీల్టన్ పరిశ్రమ యూనిట్లలో పనిచేసే కార్మికులు, తమకు ఇచ్చే వేతనాలు, కల్పించే సదుపాయాలలో 25శాతం కోత విధింపు చర్యలను నిరసిస్తూ సమ్మెచేశారు.

అమెరికా : వాల్‌మార్ట్ కార్మికుల నిరసనలు

వాల్-మార్ట్ సంస్థ అనుసరిస్తున్న కార్మిక వ్యతిరేక విధానాలను నిరసిస్తూ అమెరికాలోని ఆ సంస్థలో పనిచేసే కార్మికులు నిరసన ప్రచారాన్ని కొనసాగిస్తున్నారు. జూన్ 3వ తేదీన వాల్-మార్ట్ షాపులను దిగ్బంధించారు. జూన్‌7న న్యూయార్క్ పట్టణంలో వాల్‌మార్ట్ సంస్థ తన సాంవత్సరిక సర్వసభ్య సమావేశం నిర్వహిస్తున్న ‘వెనీస్’ ఎదుట ఒక నిరసన ప్రదర్శన నిర్వహించి తమకు మెరుగైన వేతనాలు, సౌకర్యాలు కల్పించాలని డిమాండ్ చేశారు. అమెరికాలోని 30నగరాలలో నిర్వహించిన ఈ నిరసనలలో వాల్‌మార్ట్‌లో పనిచేసే కార్మికులు, వారికి సంఘీభావం తెలిపుతూ ఇతర కార్మికులు పాల్గొన్నారు.

ఇజ్రాయిల్ : విదేశీ వ్యవహారాల మంత్రిత్వశాఖ కార్మికుల సమ్మె

ఇజ్రాయిల్‌లోని విదేశీ వ్యవహారాల మంత్రిత్వశాఖలో పనిచేసే కార్మికులు, తమ వేతనాలలో కోతలను, ఈ మంత్రిత్వశాఖనే రద్దుపరిచే దిశగా ప్రభుత్వ చర్యలను వ్యతిరేకిస్తూ సమ్మెచేశారు. మూడు నెలల కాలం విదేశాంగ మంత్రిత్వశాఖ కార్మికుల పాస్‌పోర్టులు మంజూరు చేయడాన్ని, విదేశీ బృందాలతో సమాచారం ఇచ్చివుచ్చుకోవటాలను, వివిధ దేశాల రాయబారుల ప్రయాణ ఏర్పాట్లను వారు సాగనీయలేదు. 10కిపైగా దేశాలలో సైనిక, రక్షణ ప్రతినిధులను భర్తీచేసేక్రమాన్ని ఈ సమ్మె తీవ్రంగా ప్రభావితం చేయగలిగింది.

బర్మా : ప్లాస్టిక్ తయారీ కార్మికుల సమ్మె

బర్మా గత కాలపు రాజధాని నగరమైన రంగూన్ శివారు ష్యుప్పిధార్ పట్టణంలో సాన్‌కువాంగ్ ప్లాస్టిక్ పరిశ్రమలో పనిచేసే 1400మంది ఉద్యోగులు మే 6వ తేదీ నుండి సమ్మెచేశారు. అక్రమంగా తొలగించబడిన 47మంది తమ సహకార్మికులను తిరిగి విధుల్లోకి తీసుకోవాలని ఆ కార్మికులు డిమాండ్ చేశారు. మే 6 నుండి ఫ్యాక్టరీ ప్రధాన ద్వారం వద్ద శిబిరాన్ని కొనసాగించారు.

బంగ్లాదేశ్ : బీడీలు చుట్టే కార్మికుల నిరసన

ధాకాకు దక్షిణంగా 100కి.మీ. దూరంలోని బారిసాల్‌లో బీడీలు చుట్టే కార్మికులు జూన్ 23 నుండి సమ్మెచేస్తున్నారు. కనీస వేతన బోర్డును ఏర్పరచాలని, నూతన బీడీ పన్నును ఉపసంహరించాలని వారు డిమాండ్ చేస్తున్నారు.

అర్జెంటీనా: రసాయన పరిశ్రమ కార్మికుల సమ్మె

అర్జెంటీనాలోని వివిధ నగరాలలోవున్న 40కి పైగా రసాయన కర్మాగారాలలో పనిచేస్తున్న కార్మికులు జూన్ 13 నుండి 19 వరకు సమ్మెలోకి వెళ్ళారు. 2012 జూన్ 18న పెట్రోబ్రాస్ కంపెనీతో జరిగిన ఒప్పందం ప్రకారం గత కాలానికి సంబంధించి తమ జీతాలను పెంపుచేసి అమలుచేయాలని డిమాండ్ చేశారు.

ఒమన్: పెట్రోలియం కంపెనీ కార్మికుల సమ్మె

ఒమన్‌లోని రెండు పెట్రో రసాయన కంపెనీలలో పనిచేసే కార్మికులంతా జూన్ 24వ తేదీన సమ్మె చేశారు. ఒమన్‌లోని ఫ్రైవేటు రంగంలో పనిచేసే ఈ కార్మికులకు సాంవత్సరిక వేతనాలను పెంపు జేయాల్సిందిగా ఆదేశిస్తూ మానవవనరుల మంత్రిత్వశాఖ చేసిన నిర్ణయాన్ని తమ కంపెనీ యాజమాన్యాలు అమలుచేయకపోవటాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ ఆందోళనకారులు పోరాడుతున్నారు.

పోర్చుగల్: కార్మికుల సార్వత్రిక సమ్మె

జూన్ 27న పోర్చుగల్‌లోని కార్మిక యూనియన్లు దేశవ్యాపితంగా సార్వత్రిక సమ్మె నిర్వహించి, అంతర్జాతీయ సంస్థల షరతులకనుగుణంగా తమ ప్రభుత్వం చేపడున్న పొదుపు చర్యల పేరిట కోతలను తీవ్రంగా వ్యతిరేకించాయి.

ఫిన్‌లాండ్: టిసిఎస్ ఉద్యోగుల నిరసన

ఫిన్లాండులోని ఎస్సూ, సాలోలలో టాటా కస్టమైస్సీ సర్వీస్‌కు చెందిన 160మంది సిబ్బంది ఏప్రిల్ 25న తమ విధులను బహిష్కరించారు. ఈ ఉద్యోగాలలో కోతను నిరసిస్తూ వారు ఈ చర్యకు పూనుకున్నారు. ఏప్రిల్ 26న కూడా వీరి ఆందోళన కొనసాగింది.

చైనా: ఎలక్ట్రానిక్ పరిశ్రమ కార్మికుల సమ్మె

మే 23న, షాన్‌జెన్‌లోని గ్లెయిల్ గ్రామంవద్దనున్న రూయిడ్ ఎలక్ట్రానిక్స్ పరిశ్రమలో పనిచేసే వెయ్యిమంది కార్మికులు సమ్మె చేశారు. ప్రస్తుతం కంపెనీలో పనిచేస్తున్న కార్మికులకు తగిన నష్టపరిహారాన్ని చెల్లించకుండానే పరిశ్రమను వేరే చోటుకి తరలించజూస్తున్న యాజమాన్య పథకాలను కార్మికులు తీవ్రంగా నిరసించారు. పరిశ్రమ యాజమాన్యం కార్మికుల సమ్మెను పోలీసు నిర్బంధంతో అణచివేసేందుకు వారిపై పోలీసు జాగిలాలు, భాష్పవాయువు, లాఠీలతో సంసిద్ధులైన పూర్తిస్థాయి సైన్యాన్ని మోహరించింది. ★

ప్రజల జీవితాల్ని... (చివరిపేజీ నుండి)

వామపక్షశక్తులు ఉమ్మడి దేశాల వేదికను ఏర్పాటుచేసి సమైక్య పోరాటం సాగించటానికి ముందుకు రావాలని పిలుపునిచ్చారు.

పార్టీ కేంద్ర నాయకులు కా॥ పి.జస్వంతరావు మాట్లాడుతూ, ఆనాడు కా॥టియన్ ‘తాకట్టులో భారతదేశం’ ద్వారా విదేశీపెట్టుబడుల ప్రవాహం, వాటి ప్రమాదం గురించి స్పష్టంగా చెప్పారనీ, నేడు 17 విదేశీ కంపెనీలు మన న్యాయస్థానాలను గుర్తించేదిలేదని భారత ప్రభుత్వానికి నోటీసులు ఇచ్చాయంటే అవి ఎవరిని అదుపులో పెట్టుకొంటున్నాయో తెలిగ్గా అర్థం చేసుకోవచ్చనీ, మన వ్యవసాయ, పారిశ్రామిక అభివృద్ధి మందగించి పోవటానికి విదేశీపెట్టుబడులే ప్రధాన కారణమనీ, చిన్న, మధ్యతరహా పరిశ్రమలు మాత్రపడి పతనావస్థకు చేరుతున్నాయనీ, నేడు పారిశ్రామిక రంగంలో 70శాతం ప్రగతి కేవలం విలాసవంతమైన పరిశ్రమలేననీ, ప్రజల మౌలిక అవసరాలను పట్టించుకొనే పరిశ్రమలు తక్కువస్థాయిలో వున్నాయనీ, ఈ నేపథ్యంలో పాలకవర్గాలు భూ సంస్కరణలను నినాదప్రాయం చేశారనీ, రైతాంగాన్ని భూమి నుండి వెళ్ళగొట్టే కార్పొరేట్ విధానాలు చేపడున్నారనీ, కావున సామ్రాజ్యవాదుల ఆధిపత్యాన్ని తొలగిస్తే తప్ప మన పారిశ్రామిక వ్యవసాయరంగాలు అభివృద్ధికావనీ, కనుక నానాటికీ పెరుగుతున్న సామ్రాజ్యవాద శక్తులపై పోరాటం సాగించటానికి విప్లవ, వామపక్ష, ప్రజాతంత్ర శక్తులు ఒక త్రాటిమీదకు రావాలని పిలుపునిచ్చారు.

పార్టీ రాష్ట్రనాయకులు కా॥ కోటయ్య, స్వాతంత్ర్య సమరయోధులు వేములపల్లి వామనరావు, పార్టీ జిల్లా నాయకులు కా॥సోనీ, పార్టీ జిల్లా కార్యదర్శి భార్గవశ్రీ తదితరులు ప్రసంగించారు.

కా॥టి.ఎన్ వర్ధంతినాడైన 28-7-13న స్థానిక న్యూ గిరిపురంలోని కా॥నాగిరెడ్డి స్థూపం వద్ద విజయవాడ నగర పార్టీ అధ్యర్థంలో వర్ధంతి సభ జరిగింది. ఈ కార్యక్రమంలో కా॥ కె.కోటయ్య, ఎమ్.భార్గవశ్రీ, అబ్రహం, మదార్, కోటేశ్వరరావు తదితరులు పాల్గొని కా॥టి.ఎన్కు ఘన నివాళు లర్పించారు.

రెంబుచింతల, 8-8-13 :

స్థానిక శివాలయ కళ్యాణమండపంలో కామ్రేడ్ తరిమెల నాగిరెడ్డి 37వ వర్ధంతిసభను రైతుకూలీ సంఘం (ఆం.ప్ర.) అధ్యర్థంలో నిర్వహించారు. సంఘం స్థానిక నాయకులు కా॥ బుట్టి మరియుదాసు అధ్యక్షతన జరిగిన ఈ సభలో తొలుత సిపిఐ (ఎం-ఎల్) రాష్ట్రనాయకులు కా॥జి.విజయకుమార్ కామ్రేడ్ టి.ఎన్. చిత్రపటానికి పూలమాలవేసి జోహార్లర్పించిన అనంతరం మాట్లాడుతూ పాలకులు, పాలకవర్గాలు ఆడుతున్న నాటకంలో ప్రజలు సమిధలవుతున్నారని, రాష్ట్రాన్ని నేడు రావణకాష్ఠంలా మండిస్తున్నారని, ప్రత్యేకరాష్ట్రం, సమైక్యరాష్ట్రం పేరుతో దోపిడీశక్తులు ప్రజలను పెనం మీదనుండి పొయ్యిలోకి నెడుతున్నారని, ప్రత్యేక తెలంగాణ ఏర్పడినా, రాష్ట్రం

ప్రైవేటు బ్యాంకుల... (5వ పేజీ తరువాయి)

అందులో ఈ వాదనకు ఎలాంటి చారిత్రక ఆధారాలూ, మార్కెట్టు సూత్రాలూ లేవని తెలిపారు. 1960లో 20శాతం పెద్ద బ్యాంకులలో 61.7 శాతం డిపాజిట్లు వుండగా 73.2శాతం రుణాలను ఇచ్చాయి. అదే సమయంలో ఈ బ్యాంకులు పరిశ్రమలకు రుణాల వితరణ 1950లో 33.3శాతం నుండి 1965లో 52.7 శాతానికి పెరిగాయి. కాగా వ్యవసాయ రంగానికి రుణాలు 2.1 శాతంనుండి 0.4శాతానికి తర్వాత 0.2 శాతానికి తగ్గాయి. 1969లో 14 బ్యాంకులను జాతీయం చేసిన తర్వాత బ్యాంకుశాఖలూ, ప్రాధాన్యతా రంగాలకు రుణాల వితరణ మెరుగుపడింది. 1991 తర్వాత నూతన ఆర్థిక విధానాలతో పరిస్థితి మళ్ళీ మొదటికొచ్చింది. దీనిని లోతుగా అధ్యయనం చేసిన పై యిద్దరు ఆర్థికవేత్తలూ ఈ నిర్ధారణ చేశారు : “1969కి ముందూ, తర్వాత వచ్చిన మార్పులు, 1990కి ముందు, తర్వాత వచ్చిన మార్పులు.....(బ్యాంకుల రంగంనుండి) ప్రైవేటు

సమైక్యంగా ఉన్నా రెండు ప్రాంతాల ప్రజల మౌలిక సమస్యలు ఏవీ పరిష్కారంకావని, ప్రజలు ఈ దోపిడీశక్తుల ఉచ్చులలో పడకుండా అప్రమత్తంగా ఉండి సంఘటితంగా తమపై జరుగుతున్న దోపిడీని ఎదిరించాలని, పీడిత ప్రజల, కష్టజీవుల సమాజాన్ని సాధించే కృషిలో నిమగ్నం కావడమే కా॥నాగిరెడ్డి లాంటి అమరవీరులకు మనమందించే నిజమైన నివాళి అవుతుందని అన్నారు.

ఏఐఎఫ్ టీయూ (న్యూ) రాష్ట్ర నాయకులు కా॥డి.వి.ఎన్.స్వామి; ప్రముఖ న్యాయవాది, ఓపిడిఆర్ జిల్లా ఉపాధ్యక్షులు శానంపూడి వెంకటేశ్వరరెడ్డి, రైతుకూలీసంఘం జిల్లా అధ్యక్షులు కా॥పాటిబండ్ల కోటేశ్వరరావు, జిల్లాకార్యదర్శి కా॥ ఉల్లిగడ్డల నాగేశ్వరరావు తదితరులు ఈ సభలో పాల్గొని ప్రసంగించారు. ప్రజాకళాకారులు విప్లవగేయాలను పాడారు.

అనంతపురం, 28-7-13 :

కా॥ తరిమెల నాగిరెడ్డి 37వ వర్ధంతిసభ 28.7.13న సిపిఐ(ఎమ్-ఎల్) జిల్లా నాయకులు కా॥సి.పెద్దన్న అధ్యక్షతన జరిగింది. ఈ సభలో కా॥ పెద్దన్న మాట్లాడుతూ కా॥ తరిమెల నాగిరెడ్డి విప్లవకర జీవితాన్ని వివరించారు. అతి, మితవాదాలకు వ్యతిరేకంగా రాజీలేని పోరాటం చేసిన యోధునిగా, దేశ ఆర్థిక భవిష్యత్తును శాస్త్రీయంగా అంచనాకట్టిన మార్క్సిస్టు మేధావిగా పేర్కొంటూ ఆయన ఆశయాలను ముందుకు తీసుకెళ్తామని ప్రతిన బూనారు. తరిమెల నాగిరెడ్డి మెమోరియల్ ట్రస్టు చైర్మన్ డా॥ సూర్యసాగర్ మాట్లాడుతూ పాలకుల విధానాల ఫలితంగా వ్యవసాయ రంగంతోపాటు పారిశ్రామికరంగం కూడా కుదేలు చేయబడిందని అన్నారు. ప్రపంచీకరణ విధానాలను పాలకులు నిస్సిగ్గుగా అమలుపరిచిన ఫలితంగా సామ్రాజ్యవాద బహుళజాతి కంపెనీలకు వారి తాబేదార్లకు ప్రజల శ్రమశక్తిని, ప్రకృతి సహజవనరులను కొల్లగొట్టుకుని పోయే సదుపాయాన్ని ఈ దోపిడీ పాలకులే కల్పించారని - పారిశ్రామికీకరణకు వేలకోట్ల రూపాయలు ఖర్చుపెడుతున్నామని పాలకులు చెబుతున్నప్పటికీ అవి బడా పెట్టుబడిదారులకు, ఎమ్ఎస్సీలకు తరలివెళుతున్నాయని అన్నారు. కార్మికులు పోరాడి సాధించుకున్న అనేక హక్కులను, రాయితీలను కాలరాసి వేశారనీ, కాంట్రాక్టీకరణ, ప్రైవేటీకరణ విధానాలతో కార్మికులకు ఎలాంటి హక్కులు లేకుండా చేశారని - పాలకుల ఈ దోపిడీ విధానాలకు వ్యతిరేకంగా రైతులు, కార్మికులు ప్రజలందరు ఐక్యంగా పోరాడవలసిన అవసరం నేడు రోజురోజుకూ పెరుగుతున్నదని అన్నారు.

కర్ణాటకలోని బళ్ళారిజిల్లా చాగనూరు గ్రామానికి చెందిన రైతునాయకుడు, అడ్వకేట్ మల్లిఖార్జునరెడ్డి, ఎమ్ఎల్సీ యోగానంద్, రైతుకూలీ సంఘం జిల్లా కార్యదర్శి కా॥ బి.తిమ్మారెడ్డి, సిపిఐ (ఎం-ఎల్) నగర నాయకుడు కా॥ సి.చంద్రశేఖర్ మరియు ఏఐఎఫ్ టీయూ(న్యూ) రాష్ట్రనాయకుడు కా॥సిఆర్ఖాన్ తదితరులు ఈ సభలో ప్రసంగించారు.

ఎమ్.ఎన్.నగర్ బాలసంఘం బృందం కోలాటం, డప్పుల డ్యాన్సు ప్రదర్శించారు. ప్రజా కళాకారులు అమరవీరులపై పాటలు పాడారు. జిల్లాలోని రాయదుర్గం, ఉడిగోళం, కణేకల్లు, కొత్తపల్లి, మాల్యం, ఆత్మకూరు మండలం యాలేరు, వై.కొత్తపల్లి, తాడిమిరి మండలం దారితోట, రజక జనసేవాసంఘం, పట్టణంలో స్థానిక్ నగర్, రజకనగర్, హెచ్ఎల్సీ కాలని ప్రజలు, మండ్ల సుబ్బారెడ్డి నగర్ నుండి కుటుంబాలతోసహా పెద్దఎత్తున కా॥టిఎన్ వర్ధంతిసభకు హాజరయ్యారు. ★

కంపెనీలను బయటపుంచటం, ప్రభుత్వ యాజమాన్యం వుండటం, సామాజిక అదుపువుండటం అన్న అంశాలు ఆర్థిక సమ్యేకనానికి కీలకమైనవి. ప్రభుత్వ అదుపును పలుచనచేయటం ఆర్థిక సమ్యేకనాన్ని బలహీన పరుస్తుంది”.

బ్యాంకులు ప్రభుత్వ రంగంలో వున్నప్పుడే వ్యవసాయరంగానికీ, చిన్న పరిశ్రమలకు రుణవితరణ జరిగింది. అది పూర్తి సంతృప్తికర స్థాయిలో జరగలేదన్న వాస్తవాన్ని అలా వుంచినా, లాభార్జన ధ్యేయమైన ప్రైవేటు బ్యాంకులు ఈ రంగాలకు రుణవితరణ నామమాత్రం చేస్తాయి. 1993 తర్వాత వచ్చిన ప్రైవేటు బ్యాంకుల గ్రామీణ శాఖల సంఖ్యా, ప్రాధాన్యతా రంగాలకు వాటి రుణవితరణ దీనినే తెల్పుతున్నాయి.

విదేశీ పెట్టుబడిని ఆకర్షించాలన్న అర్థరహిత ఆతురతలో భారత పాలకవర్గాలు భారతదేశ ద్రవ్య వనరులను సామ్రాజ్యవాద దోపిడీకి నిలయం చేస్తున్నాయి. ★

విద్యుత్తు ఫాకీలతో తెలంగాణా జిల్లాలలో వందలాదిమంది రైతుల మృతి

రైతుల కన్నీటి గాధలకు అంతులేకుండా వుంది. వ్యవసాయ సీజను మొదలైనప్పటినుండి పంటచేతికొచ్చే దాకా అనుక్షణం అశాంతితో, దినదిన గండంగా గడపుతూవస్తున్న రైతన్నలు-ముఖ్యంగా సన్న-చిన్నకారు రైతన్నలు, కౌలురైతులు రుణభారంలో కూరుకుపోయి బలవన్మరణాల పాలవుతుండటం మనందరకూ వెల్లడైనదే. దీనికితోడు సాగునీటి అవసరాలకు మోటార్లద్వారా బోరుబావులనుపయోగించే ప్రాంతాల్లో ముఖ్యంగా తెలంగాణా ప్రాంతంలో ‘విద్యుత్తుషాకు-హత్యలు’ అధికంగా వెలుగులోకి వస్తున్నాయి.

వ్యవసాయానికి ఉచిత విద్యుత్తునందిస్తామని మారుతున్న ముఖ్యమంత్రులు అందరూ చెప్తూ వస్తున్నవారే. విద్యుత్తు సరఫరాను 9 గంటలనుండి 7 గంటలకు తగ్గించినా, అదైనా సక్రమంగా, నిరంతరాయంగా, నాణ్యమైన విద్యుత్తును సరఫరా చేయకుండా రైతుల ప్రాణాలతో చెలగాటమాడుతున్నారు. హైపోల్టేజీ, లోఓల్టేజీలతో మోటార్లు కాలిపోవటం, కరెంటు ఎప్పుడు వస్తుందో ఎప్పుడు పోతుందో తెలికపోవటంతో, తెల్లార్లు చేలోనే కాపుగాచుకోవటం రైతులకు అనివార్యమైంది. పంపుసెట్లలో లోపాలు, కాలంచెల్లిన వైరింగ్, రక్షణ సదుపాయాలలేమి, ముఖ్యంగా అంతరాయాలతో సాగే విద్యుత్తు సరఫరాలతో రైతులు పచ్చని పంటపొలాల్లోనే విద్యుత్తు షాకుకు గురై విగతజీవులుగా మారుతున్నారు. ప్రభుత్వం, విద్యుత్తు శాఖలో వేలాదిమంది లైనుమెన్ల ఖాళీలను భర్తీచేయకపోవటం కూడా రైతుల విద్యుత్తు షాకు మరణాలకు కారణమౌతోంది.

ఈ సంవత్సరం మే 20వ తేదీ నాటికి రాష్ట్రంలోని వివిధ జిల్లాలలో-ముఖ్యంగా తెలంగాణా జిల్లాలలో ఈ తరహా మరణాలు 310 నమోదయ్యాయి. ఒకటి అరా ప్రమాదాలు జరగటం సహజమే అయినా ఈ విధంగా ఏడాదికేడాదికీ ఈ విద్యుత్తు షాకులతో పచ్చని పంటపొలాల్లో మృతుల సంఖ్య పెరుగుతూవుండటం ఆందోళనకరంగా వుంది. (పట్టిక గమనించండి)

జి.కొండూరులో ప్రజలపై సిఐ కాల్పులు హక్కుల సంఘాల నివేదిక

కృష్ణాజిల్లా, మండలకేంద్రమైన జి.కొండూరులో పోలీస్ స్టేషను ఎదుట 7-7-13న ప్రజలపై సిఐ జరిపిన కాల్పుల సంఘటన వాస్తవాలను వెలుగులోకి తెచ్చేందుకు ఓపిడిఆర్, ఏపీసిఎల్సీ, పియుసిఎల్, హెచ్ఆర్ఎఫ్ మరియు జనవిజ్ఞానవేదికల అధ్యర్థంలో 8-7-13న ఒక బృందం జి.కొండూరు వెళ్ళి అనుమానాస్పద పరిస్థితిలో రైల్వేట్రాక్పై మృతిచెందిన పలగాని రామకృష్ణ కుటుంబసభ్యులను, ప్రజలను, పోలీసు అధికారులను, పోలీసు కాల్పులలో బాధితులను విచారించి నివేదికను పత్రికలకు విడుదల చేసింది.

జి.కొండూరు మండలం కోడూరు గ్రామానికి చెందిన ఎంబిఎ చదువుతున్న పలగాని రామకృష్ణ 27-6-13న ఇంటి నుండి స్నేహితుని దగ్గరకు వెళ్తున్నానని చెప్పినవాడు 4-7-13న గుంటూరుజిల్లా తాడేపల్లి పోలీసుస్టేషన్ పరిధిలోని ఇప్పటం గ్రామం దగ్గర రైల్వేట్రాక్పై శవమై కనిపించాడు.

కోడూరు గ్రామానికే చెందిన బెజవాడ గోపి తన భార్య రాజేశ్వరి కనబడటంలేదని 28-6-13న జి.కొండూరు పోలీసుస్టేషన్లో ఫిర్యాదుచేసి వున్నాడు. ఆమె ఆచూకీ కనుగొనేందుకు తమిళనాడులోని సేలం వెళ్ళిన పోలీసులు రాజేశ్వరిని అదుపులోకి తీసుకొనే సమయంలో రామకృష్ణ ఆమెతో కలిసి వున్నాడని అక్కడికి వెళ్ళివచ్చిన పోలీసులు చెప్పారు. ఇద్దరు కలిసివున్న ఫోటో కూడా చూపారు.

కానీ, ఈలోగా రామకృష్ణ శవమై కనిపించటంతో రాజేశ్వరి కుటుంబసభ్యులే రామకృష్ణను హత్యగావించారని అతని కుటుంబసభ్యులు కేసు నమోదు చేశారు. దీనిలో పోలీసుల కుమ్మక్కూ కూడా ఉందని దీనిపై తమకు న్యాయం చేయాలని కోరుతూ 7-7-13న జి.కొండూరు పోలీస్ స్టేషన్ వద్దకు చేరుకున్నారు.

స్టేషన్ యన్ఐఐ దురుసు ప్రవర్తనను, వృద్ధురాలిపై చేయిచేసుకోవటాన్ని ప్రజలు తీవ్రంగా నిరసించి స్టేషన్లో ఖైరాయించారు. ఈ సమయంలో మైలవరం సిఐ ప్రైవేటు వ్యక్తులతో కలిసి జీపులో రంగప్రవేశం చేసి, వస్తూ వస్తూనే సీసీ ఫక్టీలో ప్రజలపై నేరుగా కాల్పులు జరపటం

విద్యుత్తు షాకుకు గురై మరణించిన రైతులు	
సంవత్సరం	మృతులు
2006-07	200
2007-08	220
2008-09	230
2009-10	230
2010-11	250
2011-12	270
2013లో మే వరకు	31

(హాస్త్ ఇండియా, 20-5-13)

అధికారికంగా నమోదైన కేసులు మాత్రమే ఇవికాగా, అనధికారికంగా లేదా నమోదుకాని కేసులతో కలుపుకుంటే ఈ సంఖ్య మరింత పెరుగుతుంది. పట్టికను పరిశీలిస్తే గత 7 సంవత్సరాలుగా విద్యుత్తు షాకుకు గురై మరణిస్తున్న వారి సంఖ్య క్రమంగా పెరుగుతోంది. కొన్ని రైతు సంస్థల అంచనా ప్రకారం విద్యుత్తు షాకుతో మరణిస్తున్న రైతుల సంఖ్య ఇప్పటికే 950కి చేరుకొంది. ఇవేగాక విద్యుత్తు ప్రమాదాల బారినపడి చావుతప్పినా తీవ్రంగా దెబ్బతిన్న వారి సంఖ్య మరింత అధికంగా వుంది. కాగా, ఈ తరహా మరణాలకు ప్రభుత్వం ఏవిధమైన ఎక్స్గ్రేషియా లేదా పరిహారాన్నీ అందించటంలేదు.

ఒక క్రమపద్ధతిలో, నిర్దిష్టకాల వ్యవధిలో రైతుల పంటచేలలోని విద్యుత్తు పంపుసెట్లను తనిఖీలు నిర్వహించాలని; మరమ్మత్తులు అవసరమైన విద్యుత్తు తీగలకు వెనువెంటనే మరమ్మత్తులు చేపట్టాలని; విద్యుత్తు సరఫరా వేళలను ప్రకటించి, తదనుగుణంగా ఖచ్చితంగా రైతులకు సరఫరా చేయాలని; ఇందుకు అవసరమైన సిబ్బంది నియామకాలను వెంటనే చేపట్టి రైతుల ప్రాణాలు పోకుండా చర్యలు తీసుకోవాలని; విద్యుత్తు షాకుల ప్రమాదాలలో ప్రాణాలు కోల్పోయిన వారి కుటుంబాలను ప్రభుత్వం ఆదుకోవాలని రైతులు, రైతుసంఘాలు ఉద్యమించాలి.

★

ప్రారంభించాడు. ఈ కాల్పులలో ఐదుగురికి తీవ్ర గాయాలయ్యాయి.

పై వాస్తవాలను వెల్లడిస్తూ నిర్వహించిన విలేఖరుల సమావేశంలో కె.ఏసు(ఓపిడిఆర్ రాష్ట్ర అధ్యక్షులు), ఎస్. శంకరావు (ఓపిడిఆర్ జిల్లా ఉపాధ్యక్షులు), ఎఎన్ఎస్ రాజ్యలక్ష్మి(అడ్వకేట్, ఓపిడిఆర్ జిల్లా సంయుక్త కార్యదర్శి), టి.ఆంజనేయులు(ఏపీసిఎల్సీ రాష్ట్రకమిటీ సభ్యులు); ఎమ్. శేషగిరిరావు (అడ్వకేట్, పియుసిఎల్ కార్యదర్శి), బండ్ల సాంబశివరావు(అడ్వకేట్, జనవిజ్ఞానవేదిక రాష్ట్రకమిటీ సభ్యులు), ప్రాన్సిన్(హెచ్ఆర్ఎఫ్ సభ్యుడు) తదితరులు పాల్గొన్నారు.

పలగాని రామకృష్ణ మృతిని హత్యకేసుగా నమోదుచేసి దర్యాప్తుచేయాలని; సిఐ బంగార్రాజుపై హత్యాయత్నం కేసునమోదుచేసి చర్యలు తీసుకోవాలని; పోలీసు కాల్పులలో గాయపడిన వారికి ఐదులక్షల రూపాయల నష్టపరిహారం చెల్లించాలని, పునరావాసం, శాశ్వత ఉపాధి కల్పించాలని, రామకృష్ణ మృతిపై, పోలీసుల కాల్పుల ఘటనపై సిపిఐతో దర్యాప్తు జరిపించాలని నిజనిర్ధారణలో పాల్గొన్న హక్కుల సంఘాలు డిమాండ్ చేశాయి. ★

నాల్గవ ముద్రణ

వెల : రూ. 150/-

ప్రచురణ : తరిమెల నాగిరెడ్డి మెమోరియల్ ట్రస్ట్

కాపీలకు : మైత్రబుక్ హౌస్

జబీల్ వీధి, కారల్ నూర్స్ రోడ్, విజయవాడ-2

ప్రజల జీవితాల్ని అతలాకుతలం చేస్తున్న ప్రపంచీకరణ దుష్కలితాలను ఎదుర్కోవటానికి సమైక్యపోరాటం సాగించాలి!

కా. తరిమెల నాగిరెడ్డి 37వ వర్ధంతి సందర్భంగా వివిధ ప్రాంతాల సభలలో వక్తల పిలుపు

విజయవాడ, 11-8-13 :

మార్క్సిస్టు మేధావి, విప్లవోద్యమ నాయకుడు కా.తరిమెల నాగిరెడ్డి 37వ వర్ధంతి సందర్భంగా “చుట్టుముడుతున్న ప్రపంచీకరణ విధానాలు - మన ముందున్న సవాళ్ళు” అన్న అంశంపై 11-8-13న సిపిఐ(ఎం-ఎల్) కృష్ణాజిల్లా కమిటీ ఆధ్వర్యంలో స్థానిక స్వాతంత్ర్య సమరయోధుల భవనంలో సదస్సు జరిగింది. ఈ సదస్సుకు అధ్యక్షత వహించిన పార్టీ జిల్లా నాయకులు కా.యు.వీరబాబు, తొలుత కా.నాగిరెడ్డి జీవిత విశేషాలను వివరించారు. పార్టీ కేంద్రకమిటీ నాయకులు కా.పి.జశ్వంతరావు కా.టియన్ చిత్రపటానికి పూలదండవేసి నివాళులు అర్పించారు.

ఈ సభలో ముఖ్యవక్తగా ప్రసంగించిన నాగార్జున యూనివర్సిటీ విశ్రాంత ఆచార్యులు ప్రొఫెసర్ సి.నరసింహారావు మాట్లాడుతూ, కా.టియన్ భారత విప్లవోద్యమ చరిత్రలో ఒక కలికితురాయి, ఒక విశిష్టమైన విప్లవనాయకుడని పేర్కొన్నారు. అన్నిరకాల శక్తి సామర్థ్యాలను పుణికి పుచ్చుకొన్నారని,

కా.తరిమెల నాగిరెడ్డి శ్రామికభవన ప్రారంభం

అనంతపురం, 28-7-13 :

కా. తరిమెల నాగిరెడ్డి శ్రామిక భవనాన్ని, ఆ కామ్రేడ్ 37వ వర్ధంతినాడు తరిమెల నాగిరెడ్డి మెమోరియల్ బ్రస్టు చైర్మన్ డా॥ బి.సూర్యసాగర్ ప్రారంభించారు. అనంతపురం పట్టణంలోని కా. మండ్ల సుబ్బారెడ్డినగర్ శ్రామికులు ప్రధానంగా ఈ భవన నిర్మాణకృషిలో పాల్గొన్నారు.

ఈ సందర్భంగా సిపిఐ(ఎం-ఎల్) జిల్లా కార్యదర్శి కా.సి.పెద్దన్న పార్టీ జెండాను ఆవిష్కరించి అమరవీరులకు నివాళులర్పించారు. ప్రజా కళాకారులు అమరవీరులకు జోహార్లు చెప్పుతూ పాటలను పాడారు.

భవనం మొదట అంతస్తు ‘కా. మండ్ల సుబ్బారెడ్డి హాల్’ను కథా రచయిత సింగమనేని నారాయణగారు ప్రారంభించారు. సిపిఐ(ఎం-ఎల్)

భారతదేశ అర్థశాస్త్రాన్ని ఔపోసనపట్టిన నాయకుల్లో అగ్రగణ్యుడని, ఆయన వాదనాపటిమను ప్రత్యర్థులు సైతం కీర్తించేవారని గుర్తుచేశారు.

నాయకత్వంపట్ల తమకు ఎంతో విశ్వాసముందని, దీనిని ప్రజా ఉద్యమ కార్యక్రమాలకు వేదికగా మలచగలరనే ఆశాభావాన్ని ఆయన వ్యక్తంచేశారు.

ఈ భవన ప్రారంభ సమావేశానికి సి.పి.ఐ సీనియర్ నాయకుడు ఎమ్.వి.రమణ; సి.పి.ఐ(ఎమ్) నాయకుడు కా. ఓబుళ కొండారెడ్డి; నగర కార్యదర్శి రాం భూపాల్; సి.పి.ఐ(ఎం-ఎల్) న్యూ డెమోక్రసీ నాయకుడు కా. ఇండ్ల ప్రభాకరరెడ్డి; ఎస్.యు.సి.ఐ(సి) జిల్లా కార్యదర్శి కా.అమరనాథ్; తరిమెల అమరనాథరెడ్డి; మానవ హక్కుల వేదిక నాయకులు ఎస్.ఎమ్.భాషా; సి.ఐ.టి.యు జిల్లా నాయకులు ఇంతియాజ్ తదితరులు పాల్గొన్నారు. భవన ప్రారంభానికి ముందుగా దాదాపు 800 మందిపైగా ప్రజలతో టి.టి.డి కళ్యాణ మండపం నుండి భవనం వరకు ప్రదర్శన నిర్వహించారు.

ప్రపంచీకరణ ప్రమాదాన్ని 40సంవత్సరాల క్రితమే తన కోర్టు స్టేట్మెంట్ ద్వారా టియన్ స్పష్టంగా చెప్పారనీ, ప్రపంచీకరణ విధానాన్ని అనుసరించిన

దేశాలన్నీ సంక్షోభంలోకి నెట్టబడ్డాయనీ, ముఖ్యంగా ఆసియా, ఆఫ్రికా, లాటిన్ అమెరికా దేశాల్లో విపత్కర పరిణామాలు దాపురిస్తున్నాయనీ; బ్రెజిల్, వెనిజులా దేశాల్లో అమెరికా సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక పోరాటాలు ఉవ్వెత్తునెరిగి అక్కడి దోపిడీ ప్రభుత్వాలను కూలదోసి ప్రజాతంత్ర ప్రభుత్వాలను ఏర్పాటుచేసుకొన్నాయనీ, దక్షిణాఫ్రికాలో సన్లైట్ సబ్బుకు కావలసిన ముడిపదార్థం అపారంగా ఉండటంతో బ్రిటన్కు చెందిన బహుళజాతి కంపెనీ కారుచౌకగా లక్షలాది ఎకరాల భూములను కొనుగోలుచేసి అక్కడి రైతాంగాన్ని రోడ్లపాలు చేసిందని వివరించారు. మనదేశం దబ్బుబిట్లో సభ్యదేశమైన తర్వాత విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడులకు తలుపులు తెరిచారనీ, వాణిపేయి పాలన కాలంలో ప్రభుత్వరంగ పరిశ్రమలను రూ.36వేల కోట్లకు అమ్మారనీ, ఇప్పుడు యుపిఎ పాలకులు 100శాతం ఎఫ్డిఐలకు గేట్లుతెరిచి మనదేశంలోని ముఖ్యమైన రంగాలను బహుళజాతి సంస్థల పాదాక్రాంతం చేశారనీ, కావున నానాటికీ పెరుగుతున్న విదేశీ దోపిడీకి వ్యతిరేకంగా (తరువాయి 7వ పేజీలో)

సూరత్, లూథియానాలలో దుస్తుల మరియు మరమ్మత్తుపరిశ్రమ కార్మికుల దుర్భర జీవన, పని పరిస్థితులు

లూథియానా మనదేశంలో ఒక ప్రధానమైన బట్టల ఉత్పత్తి కేంద్రం. ఇది పంజాబ్ రాష్ట్ర పారిశ్రామిక రాజధాని. పంజాబ్లో మరమ్మత్తుపై బట్టల తయారీ పరిశ్రమ ప్రధానమైనది. లూథియానాలో పనిచేసే అత్యధిక కార్మికులు ఉత్తరప్రదేశ్, బీహార్ రాష్ట్రాలనుండి వలసవచ్చిన వారే. సంవత్సరాల తరబడి ఇక్కడే పనిచేస్తున్నప్పటికీ వీరంతా పరాయివారిగానే పరిగణింపబడుతున్నారు.

ఈ కార్మికులు మగ్గులపై రోజుకు 12 గంటలపాటు పనిచేస్తారు. గాలి, వెలుతురు సరిగా సోకని పని ప్రదేశాలలో తాగునీరు, మరుగుదొడ్ల సౌకర్యంవంటి కనీస వసతులు కూడా వుండవు. రోజంతా వీరు నిలబడే పనిచేయవలసి వుంటుంది. విశ్రాంతి తీసుకునేందుకు కనీస సదుపాయమూ లేదు. వీరికి ప్రభుత్వం నిర్దేశించిన కనీస వేతనాల్లో నిర్ణయించిన నిర్దిష్ట వేతనాల్లో చెల్లించబడలేదు. ‘పీస్-వర్క్’ ప్రాతిపదికన వీరికి డబ్బు చెల్లిస్తున్నారు. వీరు రోజులో కనీసం 14 గంటలు పనిచేస్తే నెలకు కనీసం 10వేల రూపాయలు కూడా సంపాదించలేక పోతున్నారు. అత్యధిక కార్మికులు నెలకు 7వేల రూపాయలకంటే తక్కువ సంపాదనతో పనిచేస్తున్నారు. వీరంతా పీస్-వర్క్ ప్రాతిపదికన పనిచేస్తుండటంతో, సాంకేతికంగా కార్మిక చట్టాలేవీ వీరికి వర్తించవు. కార్మిక చట్టాల తలనొప్పి లేకుండా వుండేందుకు యాజమాన్యం ఈ ‘పీస్ రేట్’ విధానాన్ని అనుసరిస్తోంది.

ఈ కార్మికుల పనిప్రదేశంలో స్థితిగతులు చాలా కష్టభరితంగానూ, ప్రమాదకరంగానూ వున్నాయి. ఈ పారిశ్రామిక ప్రాంతాలలో కార్మికులు తీవ్రగాయాల పాలవటము, తరచూ కార్మికుల మరణాలు సంభవించటమూ చాలా సాధారణం. దాదాపు 45 డిగ్రీల ఉష్ణోగ్రత ఉన్న వాతావరణంలో ఈ కార్మికులు రోజుకు 14 గంటలు పనిచేయవలసి వస్తోంది.

ఈ మరమ్మత్తు కార్మికుల జీవన స్థితిగతులు కూడా చాలా భయానకంగా వున్నాయి. అనేకమంది కార్మికులు గుహల్లాంటి గృహసముదాయాల్లో, అక్కడే తిని, అక్కడే పడుకోవల్సిన స్థితిలో నివాస ముంటున్నారు. 350 మంది పైగా కార్మికులు ఒక్క పాతభవనంలో మగ్గుతున్నారు. ఈ నివాస సముదాయాల్లో కార్మికులు కాలకృత్యాలు తీర్చుకోవటానికి బారులుతీరి నిలబడి వేచివుండాల్సిన దుస్థితిలో వున్నారు. ఈ పరిస్థితిల్లో వారిలో వారు పోట్లాడుకునే స్థితికి నెట్టబడుతున్నారు. వారు వుండే గదుల్లో నీటివసతి వుండదు. రాత్రిపూట, వారి గదిని దాటి బయట తలుపువద్దకు చేరుకోవాలంటే ఎనిమిది, పదిమందిని దాటుకొని వెళ్ళాల్సివుంటుంది.

ఈ విధంగా వేలాదిమంది కార్మికుల కనీస హక్కులు కూడా నిరాకరింపబడి అమానవీయ పరిస్థితిల్లో జీవిస్తున్నారు. అతి చిన్న సాకుతో కూడా యాజమాన్యం, వీరిని పనినుండి తీసేస్తామని బెదిరింపులు సాగిస్తూ వుంటుంది. ఈ పనికూడా పోతే, కనీసం ఆకలి తీర్చుకునే మార్గంకానక, ఈ

అమానవీయ పరిస్థితులకు తలొగ్గి కార్మికులు పనిచేస్తున్నారు.

మూడు సంవత్సరాలక్రితం 40 మరమ్మత్తు యూనిట్లకు చెందిన 2,500మంది కార్మికులు పిఎఫ్, ఇఎస్ఐ తదితర డిమాండ్లపై 70 రోజులు సమ్మె చేశారు. ఈ సమ్మె తర్వాత ఈ యూనిట్లలో కార్మికుల వేతనాలు 10-13 శాతం పెరిగాయి. కానీ అత్యధిక పవర్లూమ్ యూనిట్లు తాము మార్కెట్లో పోటీని తట్టుకోని నిలబడాలంటే, కార్మికుల వేతనాలను పెంచబోమని ప్రకటించాయి.

లూథియానా కార్మికులు - తమ భయానక స్థితిగతులకు, యాజమాన్యాల వేధింపులకు వ్యతిరేకంగా కార్మికుల మౌలిక హక్కుల రక్షణను డిమాండ్చేస్తూ ఇటీవల ఆందోళనలు కొన్ని చేపట్టారు.

గుజరాత్ రాష్ట్రంలోని దుస్తుల పరిశ్రమల సముదాయంలో వేలాదిమంది కార్మికులు పనిచేస్తున్న నగరాలలో సూరత్ ఒకటి.

అంతర్జాతీయ దుస్తుల కొనుగోలుదారులు సృష్టించిన వత్తిడినంతటినీ, దుస్తుల పరిశ్రమల యాజమాన్యాలు కార్మికులపై మోపుతున్నాయి.

అధిక ఉత్పత్తి సాగించేందుకు, తమ సహ-ఉత్పత్తిదారులతో పోటీబడేందుకు, దుస్తుల ఉత్పత్తి ఖర్చును కొంతలో కొంత తగ్గిస్తూ వస్తున్న దుస్తుల ఉత్పత్తి యూనిట్ల యాజమాన్యాలు, ఆ భారాన్నంతటినీ కార్మికులపై మోపి వారిని మరింత దయనీయమైన పనిపరిస్థితుల్లోకి నెట్టివేస్తున్నాయి.

రోజుకు 12 గంటలపాటు పనిచేసినా ఈ కార్మికులు నెలకు 2వేల రూపాయలు మాత్రమే సంపాదించగలుగుతున్నారు. 12 గంటల తర్వాత ఇంకా అధిక సమయం వెచ్చించి పనిచేసినా ఎక్కువలో ఎక్కువ నెలకు 3వేల రూపాయలకు మించి సంపాదించలేకపోతున్నారు.

రణగణధ్వనుల, శబ్దాలమధ్య రోజంతా ఈ కార్మికులు పనిచేయవలసి రావటంతో వీరు తలనొప్పులు,వినికిడి సమస్యలను ఎదుర్కొంటున్నారు. శబ్దాలను నిరోధించే చెవి రక్షణ పరికరాలను ఈ యాజమాన్యాలు కల్పించటంలేదు. అనేకమంది దుస్తుల పరిశ్రమ కార్మికులు కనీస పౌష్టికాహారం, విశ్రాంతి లేకపోవటం కారణంగా టి.బి., అస్థమా వంటి వ్యాధులకు గురౌతున్నారు.

ఈ కార్మికుల యూనియన్ ఏర్పాటును యాజమాన్యాలు అంగీకరించవు. ఈ ప్రాంతంలో అత్యధికంగా - పేరు కూడా లేని పరిశ్రమలలో ఈ కార్మికులు పనిచేస్తున్నారు. వీటిలో అత్యధిక పరిశ్రమలు చాలా చిన్నవిగానూ జీర్ణావస్థలోనూ వున్నాయి. దీనితో కార్మికుల దురవస్థ మరింత అధికమౌతోంది.

పారిశ్రామిక ప్రగతి గురించి డంబాలు పలుకుతున్న మనదేశంలో మరమ్మత్తు పరిశ్రమల, దుస్తుల పరిశ్రమల కార్మికుల భయానక జీవన-పనిపరిస్థితులు ఈ విధంగా వున్నాయి. ★